

วิธีการบริหารจัดการที่ดี (Good Practices): กรณีศึกษาการนำองค์กรของ บริษัท สยามโトイต้าอุตสาหกรรม จำกัด

บริษัทสยามโトイต้าอุตสาหกรรมจำกัด เป็นบริษัทดำเนินธุรกิจแบบโรงงาน
อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงสำหรับการผลิตเครื่องยนต์ครึ่งบ่วงๆ โดยปัจจุบัน
ได้รับความไว้วางใจจากบริษัทแม่ โตโยต้ามอเตอร์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) ให้เป็นฐานการ
ผลิตเครื่องยนต์สำหรับตลาดในประเทศไทยและส่งออกต่างประเทศ โดยมีนโยบายใช้ชิ้นส่วนใน
ประเทศ 100% ใน การผลิต ซึ่งทำให้เกิดการสร้างงานในประเทศไทยอย่างมาก และในอนาคตจะ
ได้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาและวิจัยชิ้นส่วนเครื่องยนต์สำหรับรถยนต์ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของ
รถยนต์ต่อไป

ประวัติ

บริษัทสยามโトイต้าอุตสาหกรรม จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2530 โดยการ
ร่วมทุนระหว่างบริษัทปูนซิเมนต์ไทย และบริษัทโตโยต้ามอเตอร์คอร์ปอเรชั่น ประเทศไทย ปัจจุบัน มีทุน
จดทะเบียน 850,000,000 บาท ภายใต้การส่งเสริมการลงทุนโดยคณะกรรมการ BOI เริ่มดำเนินการ
ที่โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง โดยเริ่มจากการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลรุ่น 2L สำหรับ
รถกระบะ โตโยต้าไฮลักซ์ในตีอีกซ์

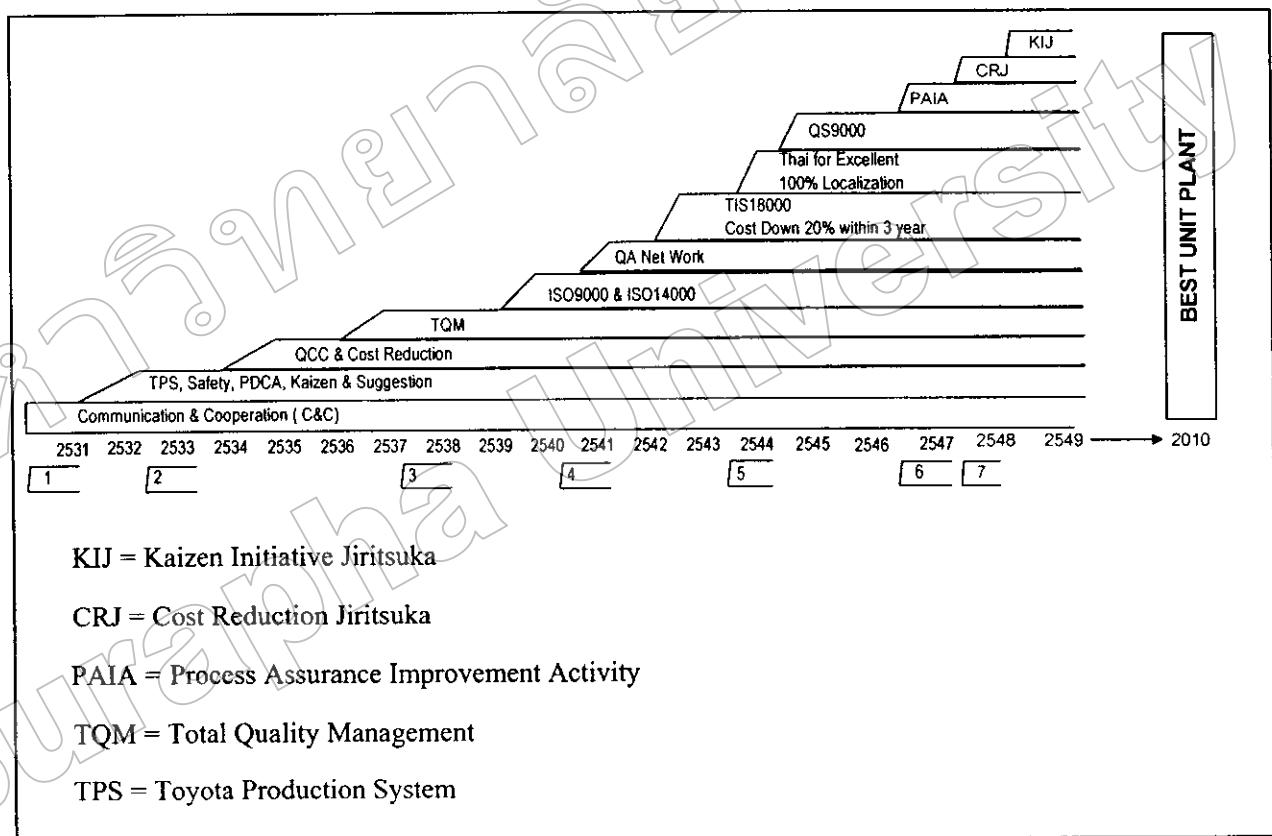
จากนั้นในปี พ.ศ. 2536 มีโครงการความร่วมมือระหว่างสามบริษัทรถยนต์รายใหญ่ของ
ประเทศไทย ได้แก่ โตโยต้า อีซูซุ และนิสสัน ในการผลิตชิ้นส่วนแลกเปลี่ยนกันระหว่างบริษัททั้งสาม
จึงได้ขยายกิจการและตั้งโรงงานขึ้นอีกแห่งที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนครเป็นโรงงานผลิตเสื้อสูบ
เหล็กหล่อ ซึ่งใช้เทคโนโลยีการหล่อโลหะที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงในการผลิต

ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 ได้เข้าร่วมประกลุบเครื่องยนต์ที่นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง
มาอยู่ที่เดียวกันกับโรงงานผลิตเสื้อสูบเหล็กหล่อ คือที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร และในปี
เดียวกันนี้ ได้เกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศไทยขึ้น ทุกบริษัทได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง
จากภาวะวิกฤตดังกล่าว แต่ด้วยความร่วมมือร่วมใจของพนักงานทุกคนในบริษัท ในการร่วมทำ
กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุน การปรับปรุงประสิทธิภาพงานทำให้บริษัทฟื้นฟูวิกฤตในครั้งนี้
มาได้

หลังจากนั้น บริษัทฯ ได้ขยายการผลิตโดยเริ่มผลิตเพลาคลานในปี พ.ศ. 2543 และสร้าง
โรงงานใหม่เพื่อผลิตฝาสูบอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2546 ปัจจุบันบริษัทสยามโトイต้าอุตสาหกรรม
จำกัด มีการเติบโตขึ้นทั้งในด้านขนาดบริษัท ยอดขาย และตลาดลูกค้า โดยเฉพาะลูกค้าใน
ต่างประเทศ ซึ่งมีข้อด้วยเท่ากับครึ่งหนึ่งของยอดขายทั้งหมด นอกจากนี้ บริษัทสยามโトイต้า

อุตสาหกรรม จำกัด ยังเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ (Innovative International Multi-Purpose Vehicle: IMV) ซึ่งเป็นโครงการของ โตโยต้าในการที่จะใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ และส่งออกไปทั่วโลก

เหตุผลประการหนึ่งในการที่บริษัทสยาม โตโยต้า อุตสาหกรรม จำกัด ได้วางเดือกให้เป็น ส่วนหนึ่งของโครงการ IMV ก็คือ การที่บริษัทมีเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย มีระบบการผลิตที่มี ประสิทธิภาพ ตามแนวทางของระบบการผลิต โตโยต้า (Toyota Production System) นอกจากนี้ ยังมีเครือข่าย Supplier ที่มีศักยภาพและมีความมั่นคง สามารถรองรับโครงการต่างๆ ที่จะเข้ามาใน อนาคตได้ ดังแสดงในแผนผังการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 1 แผนผังการดำเนินธุรกิจและกิจกรรมการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

1. กรกฎาคม พ.ศ. 2530 จดทะเบียนก่อตั้งบริษัท
2. กรกฎาคม พ.ศ. 2532 เริ่มการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลที่โรงงานลาดกระบัง
3. มิถุนายน พ.ศ. 2537 เริ่มการผลิตเสื้อสูบเหล็กหล่อที่โรงงานในนิคมฯอมตะนคร

4. สิงหาคม พ.ศ. 2540 ข้าย行งานผลิตเครื่องยนต์จากนิคมฯ คาดจะรับจ้างมาอยู่ที่นิคมฯ
อุตสาหกรรม

5. พฤศจิกายน พ.ศ. 2543 เริ่มการผลิตเพลากลาง

6. สิงหาคม พ.ศ. 2546 เริ่มการผลิตฝาสูบอลูมิเนียม

7. สิงหาคม พ.ศ. 2547 เริ่มการผลิตเครื่องยนต์รุ่น KD (ในโครงการ IMV)

ข้อมูลเบื้องต้น

ที่ดัง 700/ 109, 111, 113 หมู่ 1 นิคมอุตสาหกรรมอุตสาหกรรม ตำบลบ้านเก่า อำเภอ
พานทอง จังหวัดชลบุรี

พื้นที่ 341,400 ตารางเมตร

จำนวนพนักงาน 2200 คน

โรงงาน ประกอบด้วยโรงงาน 3 โรง ได้แก่

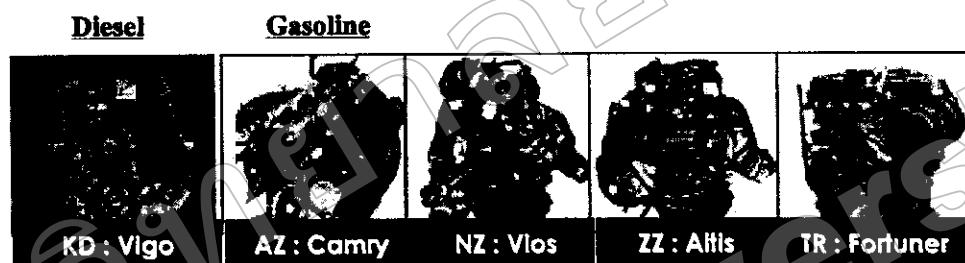
1. โรงงานผลิตเครื่องยนต์
2. โรงงานผลิตเสื้อสูบเหล็กหล่อ
3. โรงงานผลิตฝาสูบอลูมิเนียม

ภาพที่ 2 แผนที่ดังโรงงาน

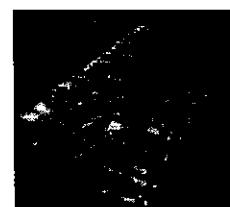
ภาพที่ 3 แบบประเภทโรงงาน

เพลากลาง สำหรับรถระบบไฮลักซ์

เตือสูบเหล็กหล่อ

ฟ้าสูบอัลูมิเนียม

ภาพที่ 4 ผลิตภัณฑ์ เครื่องยนต์ดีเซลและแก๊สโซลีน

มาตรฐานที่ได้รับการรับรอง

ISO9001 ISO/ TS 16949 ISO14001 TIS18001 OHSAS18001

มกราคม พ.ศ. 2540 ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO9002 ที่ โรงงานผลิตเครื่องยนต์ นิคมฯ ตลาดกระเบง จากบริษัท Lloyd's Register

มีนาคม พ.ศ. 2540 ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO9002 ที่ โรงงานผลิตเตือสูบเหล็กหล่อ นิคมฯ อมตะนครจากบริษัท Lloyd's Register

สิงหาคม พ.ศ. 2541 ควบรวมไปรับรองมาตรฐาน ISO9002 ของห้องสอง โรงงานเป็นในเดียวกัน หลังการย้ายโรงงานผลิตเครื่องยนต์มาอยู่ที่นิคมฯ อมตะนคร

พฤษจิกายน พ.ศ. 2541 ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO14001 ทั้งองค์กร จากบริษัท AJA
มิถุนายน พ.ศ. 2544 ได้รับการรับรองมาตรฐาน มอก. 18001 ทั้งองค์กรจากสถาบัน
รับรองมาตรฐาน ไอเอสโอด

มีนาคม พ.ศ. 2546 โรงผลิตเครื่องยนต์เปลี่ยนการรับรองระบบการบริหารงานคุณภาพ
จากมาตรฐาน ISO9002 ฉบับปี 1994 เป็น ISO9001 ฉบับปี 2000

เมษายน พ.ศ. 2546 โรงผลิตเดือสูบเหล็กหล่อ ได้รับการรับรองมาตรฐาน QS-9000
จากบริษัท TÜV Rheinland

กรกฎาคม พ.ศ. 2546 ได้รับการรับรองมาตรฐาน OHSAS18001 ทั้งองค์กรจากสถาบัน
รับรองมาตรฐาน ไอเอสโอด

มิถุนายน พ.ศ. 2547 เปลี่ยนผู้ให้การรับรองมาตรฐาน ISO14001 จากบริษัท AJA เป็น
สถาบันรับรองมาตรฐาน ไอเอสโอด

มีนาคม พ.ศ. 2549 โรงผลิตเดือสูบเหล็กหล่อเปลี่ยนการรับรองระบบการบริหารงาน
คุณภาพจากมาตรฐานQS-9000 เป็น ISO/TS 16949 จากบริษัท TÜV Rheinland

ฐานการผลิตขึ้นส่วนและเครื่องยนต์ส่งออกทั่วโลก

รายชื่อลูกค้า

TMT (Thailand) TKM (India)

TMC (Japan) Kuozui (Taiwan)

TMMIN (Indonesia) TMCA (Australia)

ASSB (Malaysia) TASCA (Argentina)

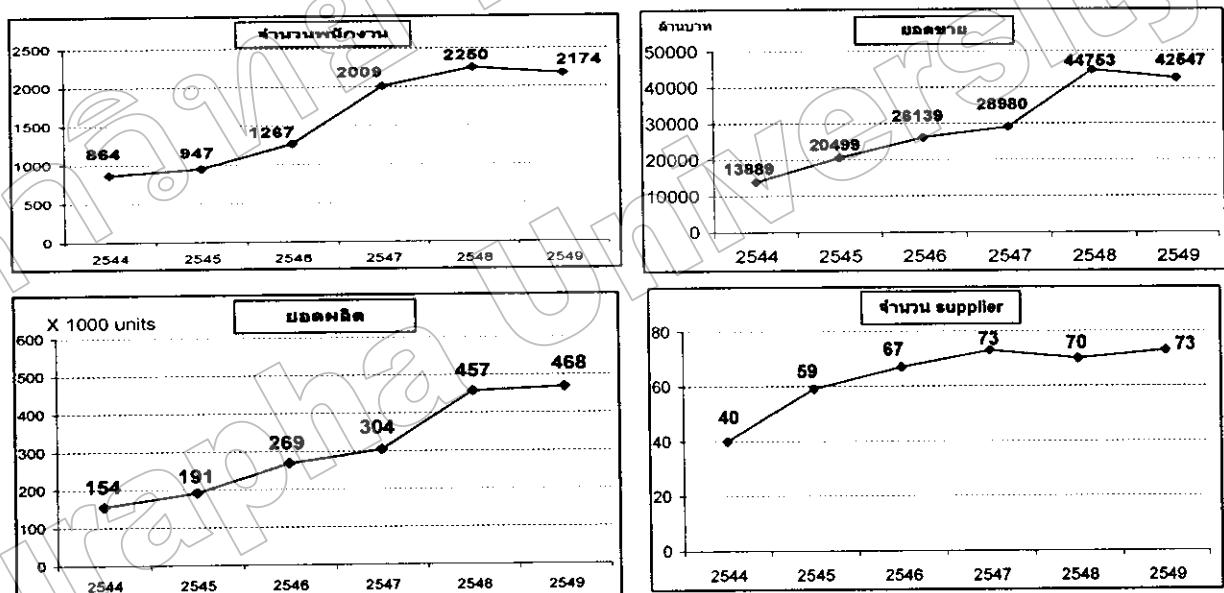
Perodua (Malaysia) TDB (Brazil)

TMV (Vietnam) TDV (Venezuela)

TMP (Philippines) TSAM (South Africa)

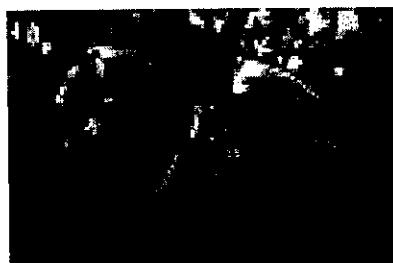
ภาพที่ 5 ภาพแสดงถูกค้าต่างประเทศ

ภาพที่ 6 การเจริญเติบโตของบริษัท

การปลูกป่า

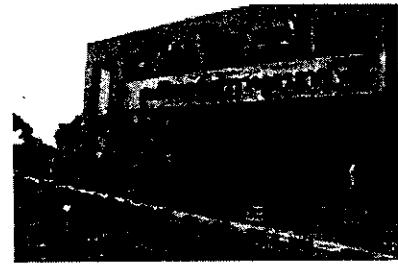
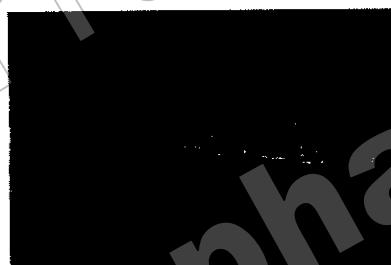
การจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมกับโรงเรียนในชุมชนไกลีเดียง

อนุทันการศึกษา

โครงการพัฒนาทักษะชีวิตให้กับนักเรียน

ภาพที่ 7 การตอบแทนสังคม

จากการบริหารด้วยหลักการเข่นนี้ จึงทำให้บริษัทฯ ได้รับรางวัล ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจ และความสำเร็จโดย บริษัทฯ ได้รับรางวัลและการรับรองมาตรฐานจากภาครัฐบาล รวมทั้งสถานบันทึกนี้ซึ่งเสียงในระดับสากล ดังรายการที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงรางวัลที่บริษัทฯได้รับ

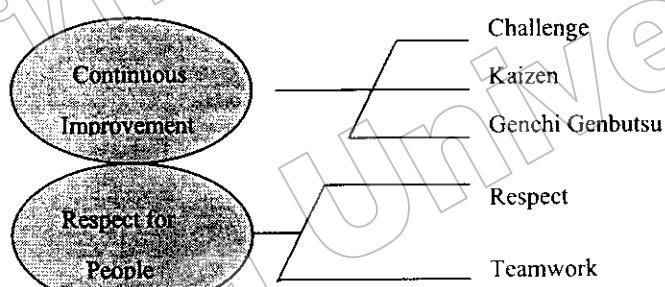
ปี	รางวัล	ได้รับจาก
2533	- โรงงานยอดเยี่ยมประเภทชั้นส่วนยานยนต์ - โรงงานยอดเยี่ยมในนิคมอุตสาหกรรม	กระทรวงอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
2538	- โรงงานยอดเยี่ยมในนิคมอุตสาหกรรม บางปะกง	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
2540	- การรับรองระบบคุณภาพ (ISO 9002)	LLOYD'S Register ประเทศ สหรัฐอเมริกา สถาบัน AJA ประเทศไทยญี่ปุ่น
2542	- การรับรองระบบบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม (ISO 14001)	นายกรัฐมนตรี
2542	- รางวัลสาขาการจัดการด้านความ ปลอดภัยคีเด่น (Prime Minister Industrial Award) - รางวัลติดเค้นด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวง อุตสาหกรรม
2544	- การรับรองระบบบริหารความปลอดภัย (ISO 18001) - รางวัลอันดับหนึ่ง ระดับจังหวัดลุ่มน้ำริมงาน สีขาว	กระทรวงแรงงาน และ สวัสดิการสังคม
2545	- รางวัลชนะเลิศเหรียญทอง “โรงงาน น่าอยู่” นำเสนอศัพท์ “Health Work Place”	กระทรวงสาธารณสุข
2546	- รางวัลสถานประกอบการคีเด่น ด้านการจัดการ สวัสดิการ	กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม
2547	- รางวัลสถานประกอบการคีเด่น ด้านแรงงานสัมพันธ์ - การรับรองระบบการจัดการคุณภาพ QS 9000 - รางวัลสถานประกอบการคีเด่นด้าน การจัดการสวัสดิการ ปีที่ 2 - รางวัลสถานประกอบการคีเด่นด้าน แรงงานสัมพันธ์ ปีที่ 2 - รางวัลสถานประกอบการคีเด่นระดับ ประเทศไทยด้านการป้องกันยาเสพติด - รางวัลเหรียญทอง โรงงานน่าอยู่ ทำงาน Health Work Place	กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม TUV ประเทศไทยเยอรมัน กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
		กระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปี	รางวัล	ได้รับจาก
2548	- รางวัลสถานประกอบการดีเด่นด้าน การจัดการสวัสดิการ ปีที่ 3 - รางวัลสถานประกอบการดีเด่นด้าน แรงงานสัมพันธ์ ปีที่ 3	กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ความมุ่งมั่นของฝ่ายบริหาร

บริษัทสยามโตโยต้าอุตสาหกรรมจำกัดมุ่งเน้นและให้ความสำคัญด้านการจัดการและการบริหารโดยนำคุณภาพขององค์กรเป็นอย่างยิ่ง ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาอยู่อย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานและแนวคิดตามวิถีโตโยต้า (Toyota Way) ซึ่งประกอบด้วย 2 Pillars หลัก คือ

ภาพที่ 8 แผนภูมิแนวคิดวิถีโตโยต้า

โดยคำนึงถึงความพึงพอใจและความต้องการของลูกค้าเป็นประเด็นหลัก (Customer First & Customer Satisfaction) ซึ่งผู้บริหารระดับสูง ผู้จัดการ ผู้บังคับบัญชาและพนักงานแต่ละระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และปฏิบัติทั่วทั้งองค์กร เพื่อพัฒนาองค์กรขึ้นมาไปสู่การเป็น BEST_UNIT PLANT ตามวิสัยทัศน์ (Vision) ของบริษัทฯ ที่ว่า “Be one of the BEST UNIT PLANT of Asia Oceania Middle East (AOME) in 2010”

จากวิสัยทัศน์ดังกล่าว เรื่องคุณภาพเป็นส่วนสำคัญหลักส่วนหนึ่งในการบรรลุผล ซึ่งบริษัทฯ ได้พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสินค้าและบริการ โดยผ่านเครื่องมือทางการจัดการและ การบริหาร 2 ชนิด คือ (Toyota Production System: TPS) และ (Total Quality Management: TQM) ดังภาพที่ 9

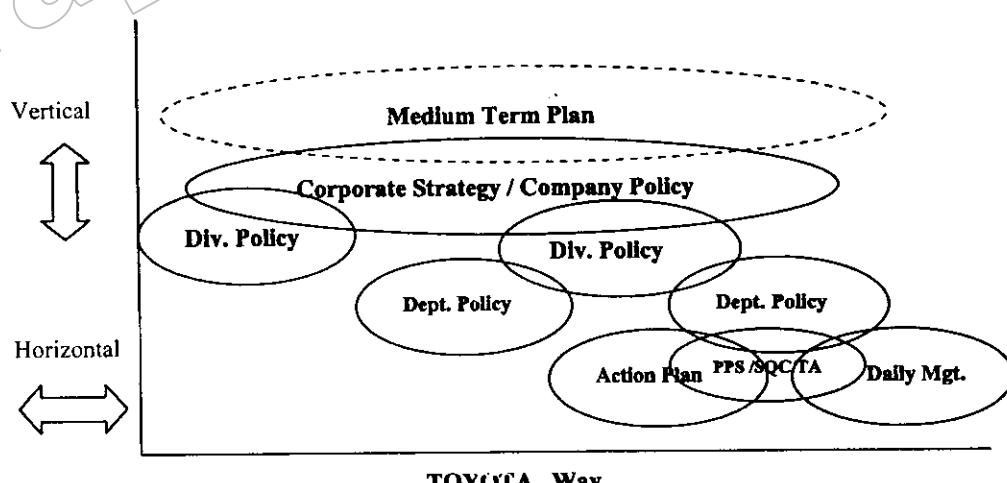

ภาพที่ 9 แผนภูมิแนวคิดการปรับปรุงคุณภาพ

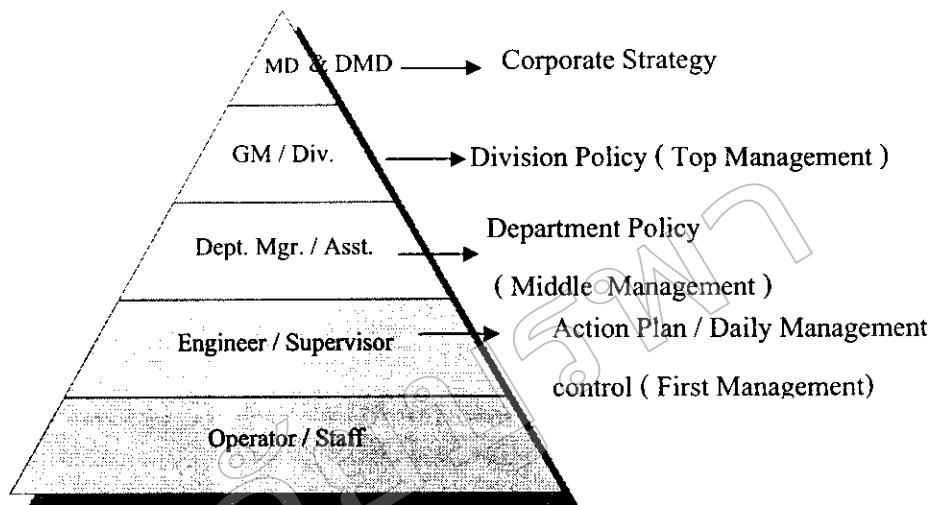
จากภาพจะเห็นได้ว่า เครื่องมือ TPS และ TQM จะเป็นเสาสำคัญในการผลักดันเรื่องคุณภาพให้สัมฤทธิ์ผล ก็อ คุณภาพสูง ต้นทุนที่แข่งขันได้ และการใช้ Lead Time ที่สั้นในกระบวนการผลิต โดยตั้งอยู่บนวิถีโตโยต้า (Toyota Way) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความพึงพอใจให้กับลูกค้า

การกำหนดนโยบาย และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร

บริษัทฯ ให้ความสำคัญกับการบริหารนโยบาย (Policy Management) เป็นลำดับแรก เพราะเป็นการกำหนดทิศทาง แนวทางในการจัดการและการบริหารให้แต่ละส่วนงานนำไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย (ภาพที่ 10) และแนวทางการ Deployment (ภาพที่ 11) ได้ดังภาพ

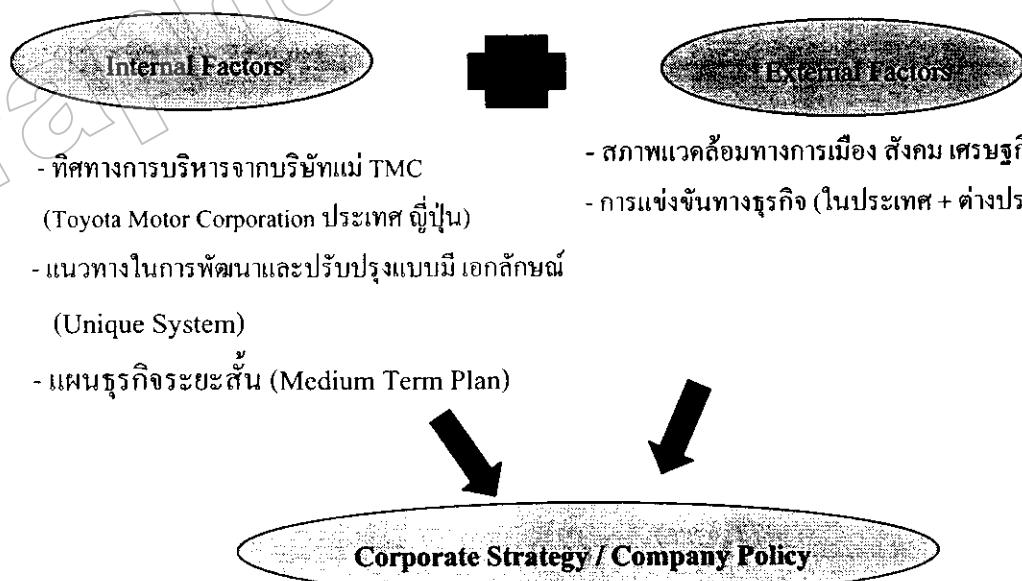
ภาพที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย

หมายเหตุ MD, DMD, GM, Div.Mgr. = Executive committee

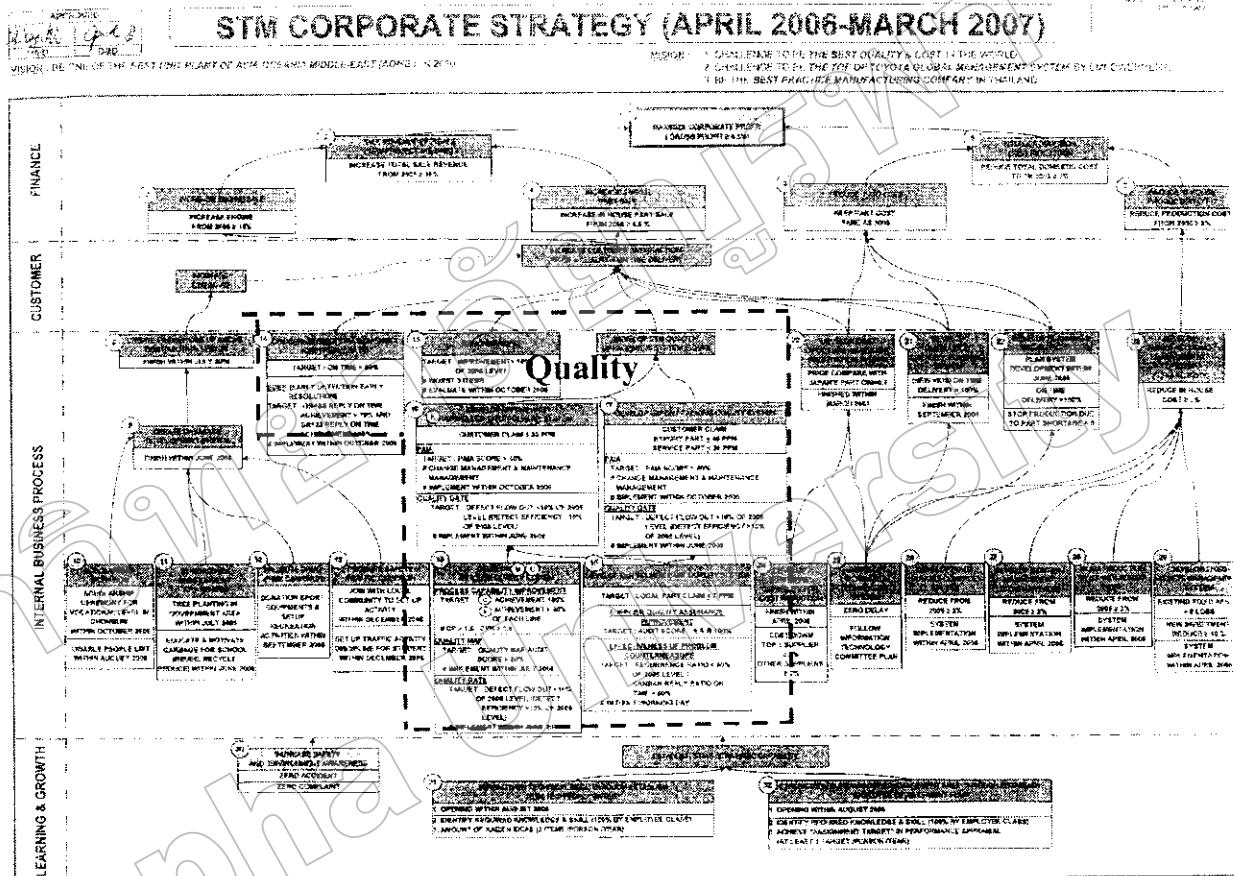
ภาพที่ 11 แนวทางการ Deployment

การกำหนดแผนกลยุทธ์ (Corporate Strategy) หรือนโยบายบริษัทฯ (Company Policy) นั้นผู้บริหารระดับสูงขององค์กร คือ กรรมการผู้จัดการ และกรรมการรองผู้จัดการ จะพิจารณา ครอบ และแนวทางในการจัดการและการบริหารในการพร้อมร่วมกับผู้บริหารระดับฝ่ายชั้นไป Executive Committee: EC เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด โดยพิจารณาจาก 2 ปัจจัยที่สำคัญ คือ

ภาพที่ 12 การกำหนดแผนกลยุทธ์

ซึ่งเมื่อผู้บริหารระดับสูงพิจารณาปัจจัยทั้ง 2 ประการเรียบร้อยแล้ว จึงได้ออนุมัติแผนกลยุทธ์ (Corporate Strategy) โดยครอบคลุม 4 ประเด็นหลักที่สำคัญตามแนวคิดของหลัก Balance Scorecard ทั้งเรื่องการเงิน (Finance) ลูกค้า (Customer) การจัดการภายใน (Internal Business Process) และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Learning & Growth) รายละเอียด ดังภาพที่ 13

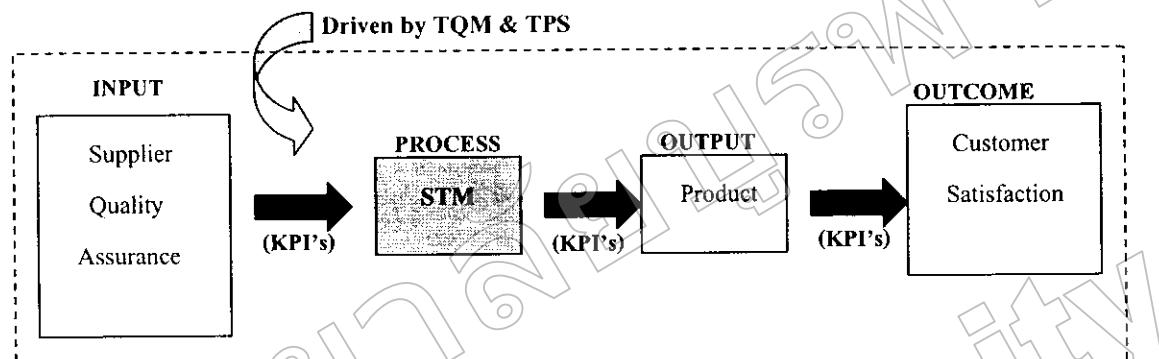
ภาพที่ 13 แผนกลยุทธ์

แผนกลยุทธ์ดังกล่าวบ่งชี้จัดทำให้สอดคล้องกับพันธกิจ (Mission) ทั้ง 3 ประเด็น คือ

1. Challenge to be the Best Quality & Cost in the World
2. Challenge to be the Top of Toyota Global Management System by Empowerment
3. Be the Best Practice Manufacturing Company in Thailand

โดยเป้าหมายสุดท้ายขององค์กร คือ การบรรลุถึงผลประกอบการ หรือกำไรที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจาก 32 แผน ตามแผนกลยุทธ์นั้น สามารถแบ่งข้อความประเด็นหลัก ได้ดังนี้ ประเด็นเรื่องคุณภาพ 6 กลยุทธ์ ต้นทุนและยอดขาย 17 กลยุทธ์ ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม 1 กลยุทธ์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 2 กลยุทธ์ และความรับผิดชอบทางสังคม 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่

เกี่ยวข้องกับคุณภาพนั้น วัตถุประสงค์หลักขององค์กรยังเน้นที่การสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า ทั้งในเรื่องราคา คุณภาพ และการส่งมอบที่ตรงเวลา โดยมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรมในทุกกระบวนการ ตั้งแต่กระบวนการตรวจสอบวัสดุจาก Supplier จนถึงการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า โดยใช้แนวทางของ TPS และ TQM เป็นแนวทางในการจัดการและการบริหาร ดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 กระบวนการสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้า

ความมุ่งมั่นของนโยบายคุณภาพที่แสดงถึงการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

นอกจากแผนกลยุทธ์แล้ว ผู้บริหารระดับสูงยังได้อ้อนนุมัตินโยบายการจัดการด้านคุณภาพ เพื่อแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ผลิตเครื่องยนต์ และชิ้นส่วน สำหรับยานยนต์ที่มีคุณภาพ โดยมีประเด็นหลัก 4 ประเด็น ตามประกาศที่ 5/2549 เรื่อง นโยบายการจัดการด้านคุณภาพ

1. ปรับปรุงคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการ และความพึงพอใจของลูกค้า
2. การเพิ่มความเชื่อมั่นของลูกค้าโดยการลดข้อร้องเรียนจากลูกค้า
3. การเพิ่มประสิทธิภาพโดยการลดของเสียในสายการผลิต
4. การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันโดยการปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง

บริษัทฯ ได้กำหนดกลยุทธ์ในแผนกลยุทธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ด้านคุณภาพ เพื่อตอบสนองต่อนโยบายการจัดการด้านคุณภาพทั้ง 4 ประการ ดังนี้

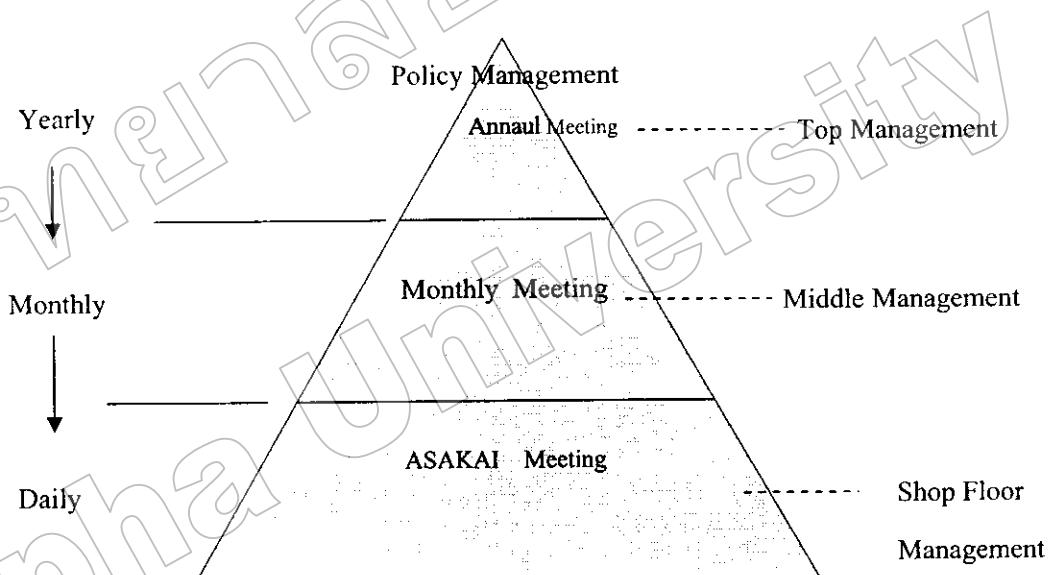
1. อัตราส่วนการตอบสนองข้อเรียกร้องของลูกค้าจาก (Concerned Registration Sheet: CRS) ทันเวลา
2. การพัฒนาระบบคุณภาพของเครื่องยนต์และเพลากลาง (Develop Engine and Propeller Shaft Quality Problem) ที่เน้นกระบวนการ PAIA และ Quality Gate เพื่อลดข้อร้องเรียน

ของลูกค้าในเรื่องเครื่องยนต์และเพลาการดูด

ดังนั้นกลยุทธ์ทั้ง 2 กลยุทธ์ จึงเป็นแนวทางที่บริษัทฯ พิจารณาแล้วว่าสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้เป็นอย่างดี ต่อเนื่อง และสามารถวัดผลได้ ตลอดจนสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ และนโยบายการจัดการด้านคุณภาพ ทั้ง 4 ข้อ ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือหลักระหว่างฝ่ายประกันคุณภาพ ฝ่ายผลิตเครื่องยนต์ และฝ่ายผลิตเหล็กหล่อ ตลอดจนการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง (Executive Committee)

วิธีการสื่อสารให้เข้าใจและนำไปปฏิบัติทั่วทั้งองค์กร

บริษัทฯ มีวิธีการสื่อสารแผนกลยุทธ์และนโยบายการจัดการด้านคุณภาพที่ผ่านการอนุมัติ จากผู้บริหารระดับสูง ให้พนักงานทราบ โดยอาศัยช่องทาง ดังนี้

ภาพที่ 15 การสื่อสารนโยบายจากบนลงล่าง

ผู้บริหารระดับสูงจะประกาศและแฉลงการณ์ถึงที่มาของนโยบายประจำปีถึงแนวทางการพัฒนาองค์กร ตลอดจนทิศทางและความมุ่งมั่นขององค์กรให้ผู้บังคับบัญชาแต่ละส่วนงานรับทราบ เพื่อบาധผลของนโยบายต่อไป (Policy Deployment) นอกจากนี้บริษัทฯ ยังได้จัดช่องทางการสื่อสาร ชี้แจง และทำความเข้าใจ โดยผู้บริหารระดับฝ่ายถึงที่มาของนโยบายด้านการเงิน ด้านคุณภาพ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำนโยบายระดับฝ่าย ระดับส่วน แผนการดำเนินงาน มีความสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร โดยช่องทางการสื่อสารนโยบายด้านคุณภาพของบริษัทฯ สามารถจำแนก เป็น

1. การประชุมประจำปี (Annual Meeting) เช่น การสื่อสาร และแฉล่งการณ์นโยบายประจำปีโดยกรรมการผู้จัดการ และกรรมการรองผู้จัดการ โดยจัดปีละ 1 ครั้ง ในช่วงเดือนเมษายนทึ้นนี้รอบปี นโยบายของบริษัทฯ จะเริ่มเดือนเมษายน ของทุกปี และสิ้นสุดในเดือนมีนาคม ของปีถัดไป

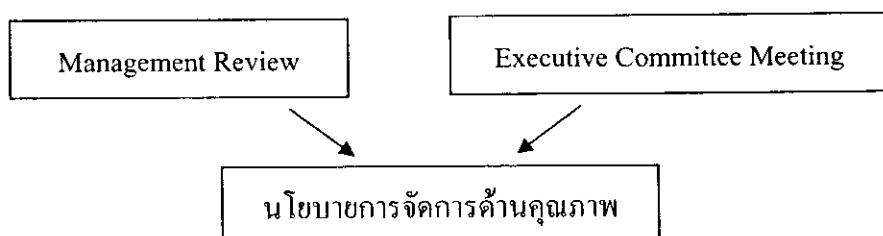
2. การประชุมรายไตรมาส (Quarterly Meeting) คือ การสื่อสารถึงผลการดำเนินงานกิจกรรม ตลอดจนข่าวสารที่สำคัญให้พนักงานทั่วทั้งองค์กรรับทราบ โดยกรรมการรองผู้จัดการ

3. การประชุมรายเดือน รายสัปดาห์ และประจำวัน (Monthly Meeting, Weekly Meeting and Daily Meeting) คือ การสื่อสารถึงผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรคที่พบตลอดจนแนวทางในการแก้ไข ซึ่งจะแตกต่างกันตามความถี่ของการประชุม และผู้มีส่วนร่วมในการประชุม เช่น การประชุมระดับ EC เป็นแบบการประชุมประจำเดือน และผู้มีส่วนร่วม คือคณะกรรมการผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น

วิธีการในการทบทวนความเหมาะสมสมของนโยบาย

การทบทวนและการตรวจสอบความเหมาะสมของนโยบาย จะดำเนินการหลังจากการ Patrol Check และ Diagnosis ในแต่ละครั้ง ให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะและข้อสรุปที่ได้รับจากที่ประชุมผู้บริหารระดับสูง โดยกระบวนการ Patrol Check และ Diagnosis เป็นส่วนหนึ่งของการทบทวนในระดับบริหาร (Management Review) เพื่อตรวจสอบความคืบหน้าของนโยบาย โดยผู้บริหารระดับสูง และกรรมการระดับสูง ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา โดย

1. Patrol Check เป็นการตรวจสอบที่หน้างาน และจะตรวจประเมิน 2 ครั้ง ใน 1 ปี
 2. Diagnosis เป็นการตรวจและประเมินนโยบายบริษัท นโยบายระดับฝ่ายในการพร้อมปัญหา อุปสรรค ผลสำเร็จ ตลอดจนแนวทางแก้ไขและปรับปรุงงาน เป็นต้น
- จากการทบทวนดังกล่าว ข้อสรุปที่ได้จะเป็นส่วนหนึ่งในการจัดทำนโยบายในปีถัดไป ซึ่งสามารถอธิบายกระบวนการของนโยบาย ได้ดังภาพ

ภาพที่ 16 การทบทวนนโยบายคุณภาพ

การกำหนดคัวตุณประสังค์ด้านคุณภาพสอดคล้องกับนโยบายคุณภาพและการวัดผล

1. แนวทางในการกำหนดคัวตุณประสังค์ด้านคุณภาพ และการครอบคลุมข้อกำหนดของสินค้า และบริการขององค์กร ตลอดจนความสอดคล้องระหว่างคัวตุณประสังค์กับนโยบายคุณภาพ การกำหนดคัวตุณประสังค์ด้านคุณภาพของบริษัทฯ ขึ้นอิงจากแผนกลยุทธ์ และนโยบายการจัดการคุณภาพเป็นหลัก เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า ใน การรับสินค้าและบริการของบริษัทฯ ทั้งที่ผลิตได้จากโรงงานผลิตเครื่องยนต์ และโรงงานผลิตเหล็กหล่อ โดยไม่มีข้อร้องเรียนจากลูกค้า ซึ่งจากกลยุทธ์ด้านคุณภาพทั้ง 2 กลยุทธ์นั้น บริษัทฯ ได้กำหนดคัวตุณประสังค์และตัวชี้วัดผลที่ชัดเจน เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างตรงประเด็น คือ

กลยุทธ์ 1 อัตราส่วนการตอบสนองข้อเรียกร้องของลูกค้าจาก (CRS) ทันเวลา

คัวตุณประสังค์ คือ ต้องมีการส่งมอบที่ตรงเวลา โดยมีตัวชี้วัดว่าอัตราส่วนการตอบสนองข้อเรียกร้องทันเวลา มากกว่า 80%

กลยุทธ์ 2 การพัฒนาระบบคุณภาพของเครื่องยนต์และเพลากลาง

คัวตุณประสังค์ คือ การลดข้อร้องเรียนของลูกค้าสำหรับคุณภาพของเครื่องยนต์และเพลา กลาง โดยมีตัวชี้วัด คือ น้อยกว่า หรือเท่ากับ 30 PPM

การกำหนดคัวตุณประสังค์ และตัวชี้วัดในการวัดผลความสำเร็จของกลยุทธ์นั้นเป็นสิ่งที่ บริษัทฯ และผู้บริหารทุกระดับให้ความสนใจ และเอาใจใส่ เพราะเป็นการสะท้อนแนวทางการ จัดการและการบริหารของฝ่ายจัดการ โดยเฉพาะเรื่องคุณภาพ เพราะเกี่ยวเนื่องกับความพึงพอใจ ของลูกค้ามากที่สุด

2. วิธีการในการถ่ายทอดเพื่อให้มีการกำหนดเป็นเป้าหมายด้านคุณภาพของหน่วยงาน

ระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหลังจากที่แผนกลยุทธ์ผ่านการอนุมัติจากผู้บริหารระดับสูงแล้ว จะถูก ถือสารต่อไปยังผู้บังคับบัญชา และพนักงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละฝ่าย เพื่อจัดทำนโยบายระดับ ฝ่าย นโยบายระดับส่วน แผนการควบคุมการบริหารงานประจำวัน และแผนการดำเนินงาน ซึ่ง ฝ่ายประกันคุณภาพ ซึ่งรับผิดชอบนโยบายด้านคุณภาพ ได้แปลงแผนกลยุทธ์ตาม Cross Functional Matrix Table เป็นนโยบายระดับฝ่าย และนโยบายอื่นตามแต่ละระดับ โดยมีเป้าหมายตัวชี้วัดที่ชัดเจนและมีความสอดคล้องกัน ดังภาพที่ 17

ภาพที่ 17 การกระจายนโยบาย

นอกจากนี้เครื่องมือ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการจัดการคุณภาพจะถูกขยายผลไปยังพนักงานทุกระดับ เพื่อผลักดันให้เกิดประสิทธิผล เช่น การฝึกอบรมตาม Training Road Map ของส่วนพัฒนาทรัพยากรบุคคล การดำเนินกิจกรรม QA Teamwork และกิจกรรม QA Network เป็นต้น

ความท้าทายต่อองค์กร

จากการที่บริษัทโดยค้าเลือกให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตบนระดับโลก 1 ตัน เพื่อการพาณิช หรือรถบรรทุกน้ำมัน ลิ่งหนึ่งที่เป็นปัจจัยในการเลือก คือ ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ และเครื่องยนต์และ โคล秧파ะ STM ซึ่งได้รับเลือกให้เป็นฐานการผลิตเครื่องยนต์ Desel รุ่น KD สำหรับรถยนต์ในโครงการ IMV อีกด้วย ปัจจัยดังกล่าวทำให้ STM จำเป็นต้องเพิ่มการผลิตขึ้นอีกประมาณ 300 % เพื่อตอบสนองความต้องการห้องภัยในประเทศไทย และการส่งออกไปในต่างประเทศ ตามโครงการดังกล่าว ความท้าทายที่เกิดขึ้น คือ การเพิ่มการผลิตจากเดือนละ 10,000 เครื่อง เป็นเดือนละ 30,000 เครื่อง โดยต้องควบคุมคุณภาพการผลิต การให้ข้อมูล และการตรวจสอบผู้ผลิตที่จะส่งชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์ Part อีกนับ 100 ราย รวมทั้งการรับคนเพิ่มอีกประมาณ 1000 คน เพื่อการผลิตที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่มีความเสี่ยงอย่างยิ่ง ในการที่จะควบคุมคุณภาพการผลิตของเครื่องยนต์ เพื่อให้ได้ตามมาตรฐาน และสามารถตอบสนองลูกค้าทั่วไป และต่างประเทศ โดยเฉพาะในต่างประเทศ จะมีกฎหมาย หรือระเบียบกฎหมายที่ในเรื่องความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของเครื่องยนต์เป็นตัวควบคุมยิ่งต้องควบคุมให้มีความผิดพลาดน้อยที่สุดหรือไม่มีเลขทั้งหมดนี้จะต้องมีการเตรียมการ และการจัดการที่ดีซึ่งปัจจัยในการจัดการที่

บริษัทได้จัดเตรียมคำแนะนำในการคือ

1. การสื่อสารภายใน และภายนอกองค์กรที่มีระบบ และมีประสิทธิผล
 2. การควบคุมให้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูงอยู่อย่างสม่ำเสมอ
 3. ความสามารถในการผลิต และการวางแผนการผลิต ตามระบบการผลิตของトイโอด้า (TPS)
 4. การควบคุมคุณภาพ และต้องได้รับความร่วมมืออันดีจากผู้ผลิต
 5. ความสามารถในการแข่งขันด้านต้นทุน ที่อาศัยความร่วมมือจากพนักงาน และการบริหาร การลดต้นทุน โดยใช้ระบบ Cost Reduction Jitsuka (การลดต้นทุนต่อหน่วย)
 6. ระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็น Statigic Partner
 7. ความสัมพันธ์ และความไว้วางใจ จากสหภาพแรงงาน
- เมื่อบริษัทฯ กำหนดเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าแล้ว บริษัทฯ ต้องปรับปรุงโครงสร้างการดำเนินงาน และการปฏิบัติงานภายในองค์กรให้อีกขั้นว่ายังต้องการดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้ การตอบสนองความต้องการของลูกค้า และการจัดการภายในของกิจการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอดคล้องกัน ส่งผลให้การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ดัดแปลงการปฏิบัติงานภายในต้องสะท้อนสภาพกระบวนการดำเนินงานของบริษัทซึ่งมีอิทธิพลต่อความพอใจของลูกค้า และการสร้างโอกาสในการแข่งขันของกิจการในอนาคต ตามกลยุทธ์ของบริษัทที่ได้กำหนดขึ้น

ผู้บริหารของบริษัทจะทำการศึกษากระบวนการดำเนินงานของบริษัทและความสามารถในการแข่งขันในปัจจุบันเพื่อกำหนดเป้าหมายในการแข่งขันที่โดยเด่นของบริษัท และตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ เราจึงต้องสร้างกระบวนการใหม่ที่เสริมสร้างความแข็งแกร่งในการปฏิบัติงานและเพิ่มโอกาสในการแข่งขันใหม่ ๆ ให้กับกิจกรรมแนวทางที่เดือดไว้ แล้วจึงกำหนดเครื่องมือที่สามารถประเมินผลงานตามกระบวนการและความสามารถในการแข่งขันนี้ ๆ เครื่องมือที่ใช้ดัดแปลงการปฏิบัติงานภายในองค์กรที่สามารถสะท้อนสภาพการตอบสนองความต้องการของลูกค้า เช่น รอบระยะเวลาการผลิต คุณภาพของสินค้าและบริการทักษะในการทำงานของพนักงาน และอัตราส่วนผลผลิต

ตัวอย่างข้างต้นเป็นเพียงแนวคิดในการกำหนดเครื่องมือ อาจพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ได้อีก เช่น เรื่องเกี่ยวกับคนในองค์กร ซึ่งถ้าพบว่าพนักงานมีความสำคัญในการกำหนดความสำเร็จของบริษัท เราอาจใช้การวัดทักษะด้านการทำงานในการสร้างความพอใจให้กับลูกค้า ผลที่ได้รับจากการทดสอบจะสะท้อนสภาพการส่งสัญญาณให้กับพนักงานว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าการทดสอบปรากฏผลที่ไม่น่าพอใจ บริษัทต้องทำการปรับปรุงวิธีการถ่ายทอดใหม่ให้กับ

พนักงานเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นยังมีตัวแปรอื่น ๆ อีกได้แก่ ของเสียในระหว่างการผลิต สัดส่วนซึ่วไม่ได้เดินเครื่องกันซึ่วไม่ทำงานจริง ปริมาณสินค้าเสียหายระหว่างการเก็บรักษา อัตราการลากอกของพนักงาน จำนวนกิจกรรมฝึกอบรมในแต่ละปี ระดับการใส่ใจ ใกล้ชิดของผู้บริหารที่มีต่อลูกค้า การจัดการระบบเอกสารและข้อมูลทั้งบริษัท จิตสำนึกต่อ “ลูกค้าภายใน” ของพนักงาน จำนวนกระบวนการทำงานที่สามารถควบคุมและบริหารคุณภาพได้จำนวนสินค้าที่ผลิตได้ผ่านมาตรฐานทั้งหมด ระดับของผลิตผลที่ผลิตได้หรือบริการที่ให้ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากของเสียและการที่ต้องทำงานซ้ำหรือทำซ้ำ ประสิทธิผลที่ได้หลังการฝึกอบรม ระดับความรวดเร็วในการทำงานหรือให้บริการกับลูกค้าภายในของพนักงาน อัตราพนักงานที่ทำหน้าที่รองกับความสามารถเทียบกับจำนวนพนักงานทั้งหมด ความเป็นมาตรฐานของระบบสื่อสารภายใน กิจกรรมการปรับปรุงคุณภาพ อัตราการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ในการทำงานเป็นระบบมาตรฐาน ระยะเวลาที่ใช้ในทุกระยะของการผลิต หรือบริการ ระดับความรวดเร็วในการตอบสนองเรื่องสเปคหรือการออกแบบที่เปลี่ยนแปลง ค่าสูญเสียจากการเสียหรือขาดสินค้าในระหว่างผลิต กล่าวโดยสรุป คือ ถ้าทุกส่วนของระบบทำงานได้ดีจะส่งผลให้ พนักงานมีความรู้สึกที่ดีที่จะปฏิบัติตามระเบียบตามขั้นตอนต่าง ๆ ของระบบ ได้เป็นอย่างดี และทุกคนจะได้รับผลกระทบจากสินค้าหรือบริการหรือกระบวนการผลิตที่หมายมั่นกับการปฏิบัติงานนี้ ๆ ปัจจัยทั้งหมดนี้นับว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการจัดระบบการบริหาร คุณภาพของบริษัท

QA Network เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในหลายชนิดที่บริษัทพยายามโดยด้วยสาหกรรม ใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมคุณภาพของบริษัทโดยมีเป้าหมายเพื่อป้องกันข้อบกพร่องหรือของเสียที่บริษัทผลิตขึ้นหลุดไปถึงลูกค้า ซึ่งนั่นก็จะหมายถึงว่าลูกค้าที่ซื้อรถยนต์โดยตัวไป ก็จะได้รับผลกระทบจากการใช้รถยนต์ ซึ่งมีสาขามโดยตัวเป็นผู้ผลิตเครื่องยนต์

ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องเริ่มต้นจากที่ผู้บริหารระดับสูง (Top Management) มุ่งเน้นที่ลูกค้า การมุ่งเน้นเรามุ่งเน้นที่ความคาดหวังของลูกค้าต้องได้รับความเต็มเต็ม สิ่งที่ผู้บริหารต้องระวังหรือ ตระหนักอยู่เสมอ คือ การเปลี่ยนแปลงอาจเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและบริษัทไม่สามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้ เช่น พฤติกรรมของกลุ่มซึ่งอยู่เบื้องหลัง ดังนั้นผู้บริหารจำเป็นต้องมีการพัฒนาจัดความสามารถของบริษัทหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้บริษัทสามารถอยู่รอดได้ QA Network ถือเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งซึ่งบริษัทได้พัฒนา และออกแบบเพื่อเป้าหมายสุดท้าย คือ ความพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญ และหนึ่งสิ่งอื่นใดคือเราจะทำอย่างไร ให้พนักงาน เข้าใจและปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ระบบบริหารคุณภาพของบริษัท ประสบผลสำเร็จสามารถผ่านช่วงเวลา แห่งการเปลี่ยนแปลงนั้นมาได้ จากความท้าทายที่ผ่านมาทำให้บริษัทได้รับบทเรียนที่สำคัญ ในการเตรียมการ ตามปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยของผู้บริหารระดับสูง

1.1 การให้ความสำคัญ

1.2 ความเข้าใจในมาตรฐาน QA Network

1.3 การกำหนดคุณภาพของค่าวัสดุ

1.4 การผลักดันที่เป็นรูปธรรม

1.5 การลงใจ และให้กำลังใจ

1.6 ความมุ่งมั่นในการพัฒนาระบบ

1.7 การติดตามงาน

1.8 การประสานงานในการแก้ไขปัญหาและติดตามผลพนักงานทุกองค์กร

1.9 การยอมรับและให้ความร่วมมือ

1.10 การให้ความรู้และฝึกอบรม และงบประมาณ

2. ปัจจัยของระบบ

2.1 การสร้างภาระระบบทำงาน

2.2 การทำงานเป็นทีม

2.3 มีการจัดการเป็นระบบ

2.4 การให้ทุกคนมีส่วนร่วม

3. ปัจจัยของแผนงาน

3.1 การกำหนดคุณภาพของค่าวัสดุ

3.2 การกำหนดทรัพยากร

3.3 การกำหนดแผนปฏิบัติการ

3.4 การกำหนดแผนการตรวจสอบติดตาม

4. ปัจจัยของการสื่อสาร

4.1 การให้ความสำคัญกับการสื่อสารภายในและเครื่องมือในการสื่อสาร

4.2 ระบบการบริหารการสื่อสารภายใน

และจากปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมา รวมทั้งการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ QA Network

เพื่อเป็นการประกันความพึงพอใจ ของลูกค้าว่าจะได้รับของดีจากการผลิตของเรานั้น สิ่งสำคัญ

ที่สุดไม่ใช่ระบบที่บริษัทพัฒนาขึ้น เพราเวว่าการพัฒนาคุณภาพในโลกนี้ มีระบบอื่น ๆ ที่สามารถ

ค้นคิดได้ทุกวัน แต่สิ่งที่บริษัท คำนึงอยู่เสมอและสำคัญที่สุดคือจะสื่อสารให้พนักงานทั้งหมด

เข้าใจ และร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ได้อย่างไรมากกว่า

การเตรียมพร้อมของระบบ เพื่อรับความท้าทาย

ในการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลคอมมอนเรลที่มีกำลังแรงม้าสูง ประ恢ัติน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้น เครื่องยนต์ดีเซลคอมมอนเรล เป็นพิเศษซึ่งมีความซับซ้อนมากขึ้น เพราะฉะนั้นในการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลคอมมอนเรล จึงต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต เพราะทุกชิ้นส่วนต้องมีความละเอียดแม่นยำสูง เพราะฉะนั้น การพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นสิ่งที่ทางบริษัทฯ ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นหนึ่งในวิถีของ โตโยต้า ในเรื่อง ไคเซ็น (Kaizen) อีกด้วย

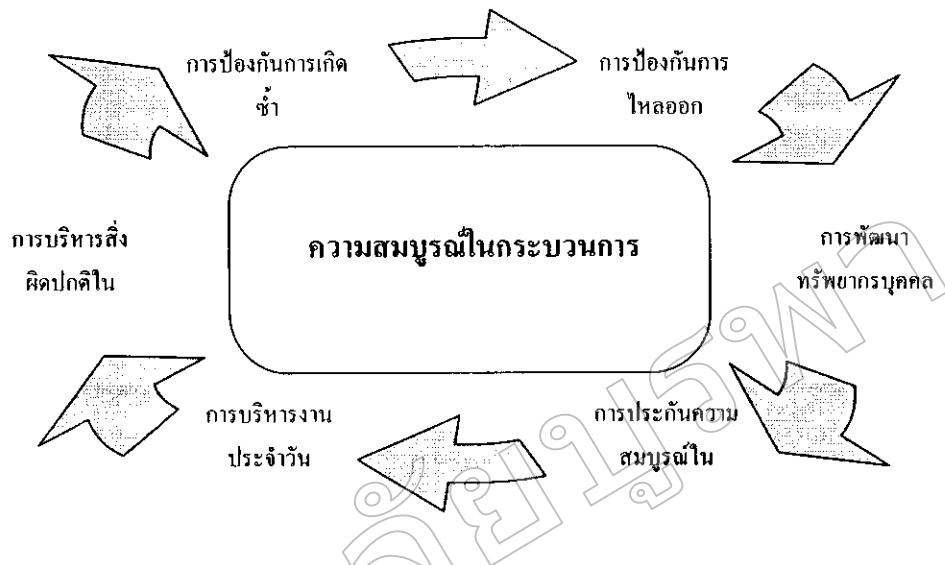
โดยกระบวนการผลิตของบริษัทฯ เป็นกระบวนการผลิตซึ่งเป็นมาตรฐาน ที่มีการวัดผล การประเมินผลเทียบมาตรฐานอยู่อย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการนำวิธีการทางสตดิมิมาใช้ในการควบคุม และพัฒนากระบวนการผลิต ซึ่งสามารถชี้บ่งถึงสถานะความสามารถในการผลิต (Process Capability) ได้อีกด้วย

นอกจากนี้ทางบริษัทฯ ยังมุ่งเน้นให้ความสำคัญถึงการแก้ไขปัญหาอย่างถาวร โดยมีการ พิจารณาการเกิดขึ้นซึ่งจะแบ่งแยกปัญหาเป็นสาเหตุการเกิดปัญหา และสาเหตุการหลุดของปัญหา ไปถึงลูกค้าหรือที่ทางบริษัทฯ เรียกว่า QA Network เป็นกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาหลัก

ยังไปกว่านั้น ทางบริษัทฯ ยังให้ความสำคัญกับการรักษามาตรฐานในกระบวนการผลิต โดยให้มีการตรวจติดตามคุณภาพภายใน ให้มีการประเมินผลโดยใช้พนักงานภายในที่มีประสบการณ์สูงและบริษัทฯ ตรวจรับรองคุณภาพจากภายนอกเพื่อให้มั่นใจได้ว่า ระบบบริหารคุณภาพของบริษัทฯ ได้ถูกนำมาใช้ให้เกิดประสิทธิผลจริงตามที่ผู้บริหารได้กำหนดตามนโยบาย การบริหารงานประจำปี

การปฏิบัติการแก้ไขและป้องกันปัญหาข้อบกพร่องต่างๆ ในระบบบริหารงานคุณภาพ ระบบการบริหารงานคุณภาพ ภายในบริษัทฯ มุ่งเน้นพัฒนาเพื่อให้กระบวนการภายใน มีความสามารถ ประกันคุณภาพได้ 100% และได้รับการออกแบบ รวมถึงการปรับปรุงกระบวนการ เพื่อป้องกันสิ่งที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดเป็นข้อบกพร่อง ได้ในบริษัทฯ ได้พัฒนาเครื่องมือกิจกรรม QA Network เพื่อให้เป็น

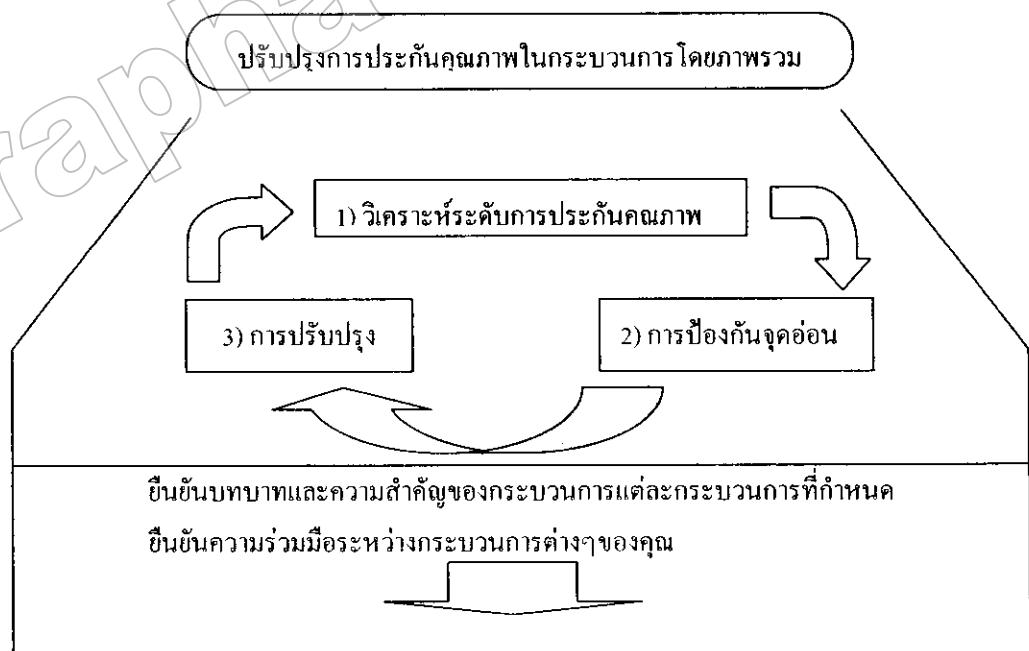
1. ระบบรับรองความมั่นใจในกระบวนการ และกำจัดสิ่งที่มีแนวโน้มว่าจะก่อให้เกิด ข้อบกพร่องขึ้นได้
2. วิธีการในการแก้ไขและป้องกันการเกิดขึ้นของปัญหาข้อบกพร่องต่าง ๆ
3. ระดับความสมบูรณ์ของกระบวนการ
4. พัฒนาปรับปรุงระบบคุณภาพอย่างต่อเนื่องดังที่ได้แสดงตามภาพที่ 18

ภาพที่ 18 ความสมบูรณ์ในกระบวนการ

กิจกรรม QA-Network

QA Network เป็นระบบรับรองความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับคุณภาพที่เกิดขึ้นในกระบวนการ เป็นการท้าให้แน่ใจเกี่ยวกับลักษณะทางด้านคุณภาพ และซึ่งเป็นการทันหานาความผิดปกติในการผลิตที่เกิดขึ้นอันจะก่อให้เกิด ของเสีย ดังที่ได้แสดงไว้ในภาพที่ 19 รวมถึงในหัวข้อต่อไปนี้ด้วย

ภาพที่ 19 กิจกรรม QA-Network

ขั้นตอนการทำกิจกรรม QA-Network

1. กำหนดหัวข้อในการตรวจสอบหัวข้อในการตรวจสอบจะถูกกำหนดขึ้นจากปัญหาต่าง ๆ ที่สามารถเกิดขึ้นได้กับผลิตภัณฑ์
2. กำหนดความสำคัญของปัญหา โดยปัญหาแต่ละอย่างย่อมมีความสำคัญไม่เท่ากันเพื่อเป็นแนวทางในการ กำหนดมาตรฐานป้องกันคุณภาพต่อไป
3. ประเมินระบบการรับประกันคุณภาพของสายการผลิต ใน การประเมินจะพิจารณาถึงความสามารถด้านการป้องกันการเกิด และการป้องกันการหลุดของปัญหาไปถึงลูกค้าเป็นหลัก
4. กำหนดเป้าหมายในการปรับปรุง การกำหนดเป้าหมายนี้จะต้องอ้างถึงระดับความสำคัญของปัญหาที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อ 2
5. ทำแผนการปรับปรุงคุณภาพ เมื่อประเมินความสามารถของทางสายการผลิตแล้วจะสามารถมองเห็นจุดที่ต้องทำการแก้ไข จึงนำปัญหาเหล่านั้นมาจัดทำเป็นแผนเพื่อทำการพัฒนาระบบคุณภาพในสายการผลิตต่อไป
6. ทำการประเมินหลังการปรับปรุง เพื่อเป็นการเปรียบเทียบผลก่อนการปรับปรุงและหลังการปรับปรุงว่าสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของระบบคุณภาพได้มากแค่ไหน หรือยังต้องปรับปรุงเพิ่มอีกหรือไม่

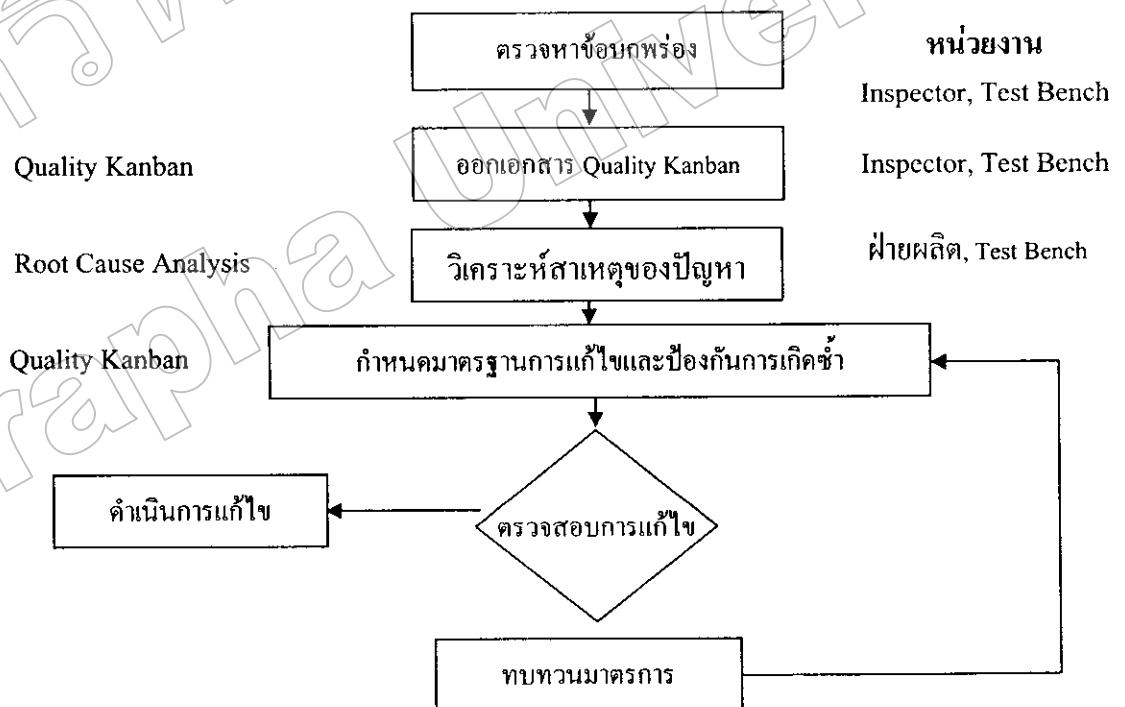
แนวทางการตั้งหัวข้อของกระบวนการประกันเครื่องชนต์

1. การประกันไม่ตรงตามมาตรฐาน เช่น การขันไม่ได้ค่าตามแรงขันที่กำหนด การหยุดการทำงานไม่ได้ขนาดหรือ การอัด Pin ไม่ได้มาตรฐาน เป็นต้น
2. การประกันผิดรุ่น ได้แก่ ชิ้นส่วนที่ระบุรุ่นในการประกันแต่สามารถประกันได้หลายรุ่น จึงมีโอกาสที่จะประกันผิดรุ่นได้
3. การลืมประกัน คือ ชิ้นส่วนบางชิ้น ลืมประกันแล้วไม่สามารถรู้ได้ หรือสามารถจับได้ยาก
4. จุดที่ลูกค้าใช้งาน คือ จุดที่ต้องประกันต่อโดยลูกค้า
5. การป้องกันสิ่งแผลกปลอก คือ การป้องกันสิ่งที่ไม่ใช้ชิ้นส่วนที่ต้องประกันหล่นไปในเครื่องชนต์

แนวทางการตั้งหัวข้อของกระบวนการขึ้นรูปชิ้นงานด้วยเครื่องจักร

1. งานข้ามกระบวนการ หรือข้ามเครื่องจักร เช่น งานที่เจาะรูชิ้นงานและไม่ได้ใช้รูนี้อีกในกระบวนการผลิตไปแต่ใช้ในกระบวนการประกัน จึงไม่สามารถตรวจวัดได้ในกระบวนการขึ้นรูป แต่ไปพบที่ลูกค้า (กระบวนการผลิตไป)

2. จุดที่เป็นฐาน (Datum) เพื่อให้กระบวนการถัดไปใช้ ถ้าเกิดผิดพลาดแล้วจะทำให้กระบวนการถัดไปเกิดงานผิดพลาดไม่ได้มาตรฐานด้วย
 3. งานที่ไม่ได้ใช้เครื่องจักรในการทำงาน เช่น การขันตามค่าแรงขัน การยิงอัด Pin เป็นต้น
 4. การป้องกันสิ่งแผลกปลอม คือ การป้องกันสิ่งที่ไม่ใช่ชิ้นส่วนที่ต้องประกอบหล่นลงไปในชิ้นงานที่ขึ้นรูป
 5. การเดินงานผิดรุ่น คือ การขึ้นรูปชิ้นงานจากวัสดุคับผิดรุ่น หรือเลือกโปรแกรมของเครื่องจักรในการขึ้นรูปชิ้นงานผิดรุ่นไปจากรุ่นของชิ้นงาน
- วิธีการปฏิบัติการแก้ไขและป้องกันการเกิดข้อบกพร่อง เมื่อเกิดปัญหาข้อบกพร่องขึ้นภายในบริษัทฯ มาตรการที่ใช้ควบคุมเพื่อให้เกิดการดำเนินการแก้ไขและป้องกันการเกิดข้อบกพร่อง คือ Qaulity Kanban โดยมี 2 สีด้วยกัน โดย Q.Kanban สีเหลือง แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เคยเกิดมาก่อนแล้วจะออกเอกสาร Q.Kanban สีแดง โดยมีวิธีการปฏิบัติตามนี้

ภาพที่ 20 การป้องกันปัญหาคุณภาพ

สำหรับมาตรฐานป้องกันการเกิดข้อผิดพลาดทางบริษัทฯ ได้จัดกิจกรรมพัฒนา บริษัทผู้ผลิตโดยนำระบบ QA-Network เข้าไปตรวจสอบและดำเนินกิจกรรมภายในบริษัทของ บริษัทผู้ผลิตและมีการประเมินผลกิจกรรมเป็นระยะ

วิธีการปฏิบัติการป้องกันสิ่งที่มีแนวโน้มจะเป็นข้อบกพร่องต่าง ๆ นั้น ทางบริษัทใช้ กิจกรรม QA-Network และ FMEA เป็นเครื่องมือในการค้นหาและป้องกันการเกิดข้อบกพร่องโดย กำหนดให้แต่ละกระบวนการผลิตก่อนที่จะเริ่มผลิตครั้งแรกจำเป็นที่จะต้องดำเนินกิจกรรมเพื่อ ค้นหาปัญหาและโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดข้อบกพร่อง พร้อมทั้งให้แก้ไขป้องกันจนเป็นที่น่าพอใจ ก่อน เพื่อให้ทางผู้บริหารอนุญาตให้กระบวนการนั้นๆ สามารถผลิตได้

วิธีการรวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติการแก้ไขและป้องกันมาใช้ให้เกิด ประโยชน์ หลังจากแก้ไขและป้องกันข้อบกพร่องโดยใช้ QA-Network แล้วนั้น ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็น ระดับคะแนน (QA-Network Score) ซึ่งเป็นตัวแปรระดับความนั่นในของกระบวนการ โดยรวม ทำให้ ทางบริษัทสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปกำหนดเป้าหมายการปรับปรุงด้านคุณภาพ และเป็นการตอบ กลับถึงระดับความพึงพอใจของลูกค้าได้อีกด้วย

วิธีการในการทบทวนสิ่งที่ได้ดำเนินการปฏิบัติการแก้ไขและป้องกันการดำเนินการเพื่อ ทบทวนกิจกรรม QA-Network จะเกิดขึ้นอยู่ 2 กระบวนการด้วยกันคือ

1. ทุกครั้งที่เกิดการเรียกร้อง (Claim) หรือร้องเรียน (Complainx) มาจากทางลูกค้า หรือ กระบวนการอัตโนมัติ

2. การประชุมคุณภาพประจำเดือน (Monthly Quality Meeting)

โดยที่ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทฯ จะทำการทบทวนและตรวจสอบกิจกรรม QA-Network ที่ได้ดำเนินการเพื่อแก้ไขและป้องกันข้อบกพร่องนั้น ได้ดำเนินการอย่างรัดกุมแล้ว และแนวโน้มของกิจกรรมจะเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ เพื่อส่งเสริมให้นโยบายและวัตถุประสงค์ ด้านคุณภาพของบริษัทฯ บรรลุได้

นอกจากนี้ทางบริษัทฯ ยังได้มีกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณภาพซึ่งสามารถแบ่งแยกตาม พื้นที่และลักษณะของกระบวนการดังนี้

QUALITY BUILT IN LINE				
Activity	FMEA	1st PART DAMAGE	QA-NETWORK	QA-TEAMWORK
OBJECTIVE	Reduce defect cause	QA up for all machine	QA up for all process	Skill up for all operator
KEY POINT	Improved each process	Controlled by M/C	Controlled by M/C	Controlled by Human
RESULT	Good process control	QA UP TO "A", "B"	QA up to "A", "B"	Quality mind up

ภาพที่ 21 กิจกรรมส่งเสริมค่านิยมคุณภาพ

รhythm เข็คของ QA-Network

ข้อกำหนดของ QA Network

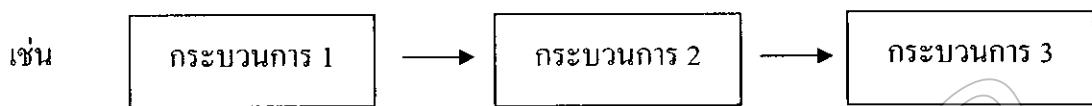
- ต้องนำไปใช้จริงก่อนปัญหาจะเกิดขึ้น (ไม่ใช้หลังการเกิดปัญหา)
- ต้องมีการกำหนดค testimงานเฉพาะในการทำ QA Network
- ข้อมูลที่นำมาใช้ จะต้องมาจากสภาพหน้างานจริง (Go & See)
- ต้องมีความเข้าใจลำดับการวิเคราะห์ของ QA Network

ขอบเขตของ QA Network

- เป็นผลิตภัณฑ์/กระบวนการผลิตใหม่
 - เป็นผลิตภัณฑ์/กระบวนการผลิตที่มีการเปลี่ยนแปลง
 - เป็นผลิตภัณฑ์/กระบวนการผลิตที่ต้องการ ยกระดับการประกันคุณภาพ
- ขั้นตอนการทำ QA Network

1. วิเคราะห์กระบวนการผลิต ประกอบด้วย

1.1 พิจารณาลำดับการ ไหลของกระบวนการ

1.2 กำหนดหัวข้อความนักพร่องในกระบวนการผลิต จากหน้างานจริง โดยให้มองหาสาเหตุของความนักพร่องอันเนื่องมาจากการ

1.2.1 ความนักพร่องจากคน (Human Error) หรือ การปฏิบัติงานของพนักงานที่ไม่เป็นตามขั้นตอนการทำงาน เช่น การลืมประกอบชิ้นงาน หรือการประกอบชิ้นงานเกิน

1.2.2 ความนักพร่องจากกระบวนการผลิต (Process Error) หรือการปฏิบัติงานของการผลิตที่ไม่เป็นตามสภาพแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ ความดัน อัตราส่วนผสม หรือการใช้อุปกรณ์ที่เกินกำหนดอย่างการใช้งาน

การกำหนดหัวข้อความนักพร่องนั้น ควรมีการตั้งสมมุติฐานมาจากหัวข้อดังนี้

1. วัตถุคิดหรืองานที่มาจากการบกพร่องนั้น เป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

2. กำหนดหัวข้อความนักพร่องนั้น อาจพบทวนจากหัวข้อร้องเรียนจากลูกค้า หรือกระบวนการผลิตถัดไป

3. ข้อบกพร่องนั้นอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา แต่ไม่จำเป็นต้องเคยเกิดขึ้นจริงก็ได้

1.3 การวิเคราะห์ผลกระทบจากความนักพร่องโดยแนวทางการวิเคราะห์ ให้นำข้อมูลพร่องจาก 1.2 มาวิเคราะห์ตามแนวทางดังนี้

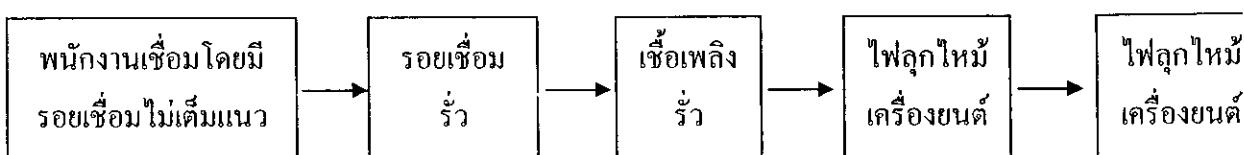
1.3.1 วิเคราะห์ผลกระทบที่มีต่อชิ้นงานทั้งหมดที่เกิดขึ้นแล้วนำพิจารณา

1.3.2 หากผลกระทบที่วิเคราะห์ได้มีมากกว่า 1 แบบให้นำผลกระทบที่รุนแรงที่สุดมาพิจารณาเท่านั้น

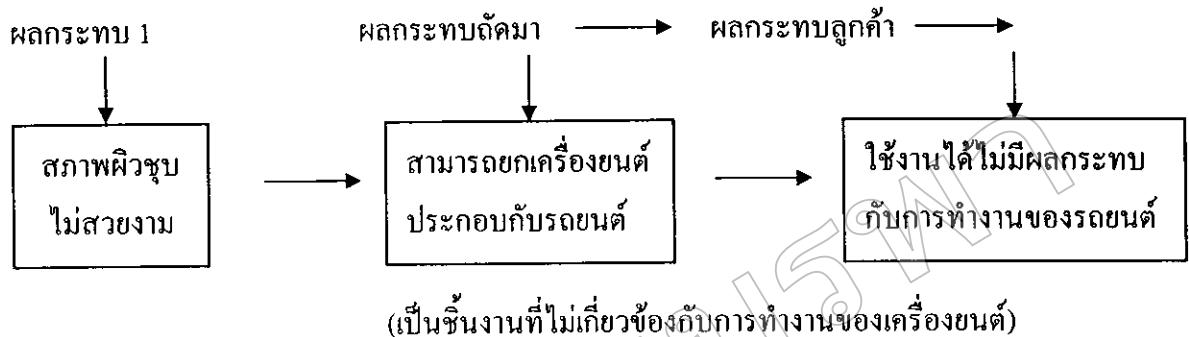
1.3.3 การวิเคราะห์ผลกระทบ ให้มีการมองผลกระทบตามลำดับจนถึงลูกค้า

สุดท้าย ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 การเชื่อมท่อที่ใช้ระบบเชือเพลิง

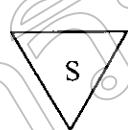

ตัวอย่างที่ 2 การชูบสีของขอเกี่ยวเครื่องยนต์ (Hanger Engine)

ภาพที่ 22 ผลกระทบจากกระบวนการ

1.4 การประเมินความรุนแรงของผลกระทบของข้อบกพร่องวิธีการประเมินคือ ให้นำ การวิเคราะห์ผลกระทบที่มีต่อชิ้นงาน มาประเมิน ระดับของความรุนแรง เป็นสัญญาลักษณ์ดังนี้

เป็นระดับความรุนแรงของผลกระทบที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย กรณีเกิดความผิดพลาดแล้ว จะทำให้เกิดอุบัติเหตุถึงลูกค้าได้ เช่น ชิ้นส่วนเกี่ยว กับการรั่วของน้ำมันเชื้อเพลิง หรือชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบเบรก

X

เป็นระดับความรุนแรงของผลกระทบในจุดที่ไม่มีการเคลื่อนไหวของชิ้นงาน เมื่อเกิดปัญหาแล้วจะทำให้รถยนต์หยุดทำงานทันที

X A

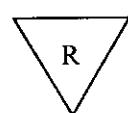
เป็นระดับความรุนแรงของผลกระทบในจุดที่มีการเคลื่อนไหวของชิ้นงาน เมื่อเกิดปัญหาแล้วจะทำให้รถยนต์หยุดทำงานทันที เช่นกัน

X B

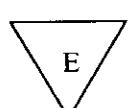
เป็นระดับความรุนแรงของผลกระทบในจุดที่เกี่ยวข้องกับการรั่วไหล เมื่อเกิดปัญหาแล้วจะทำให้รถยนต์หยุดทำงานทันที

เป็นระดับความรุนแรงของผลกระทบในจุดที่สามารถพับได้ในกระบวนการผลิต เมื่อถูกค้างพาบจะถูกร้องเรียน

หมายถึง กฎหรือข้อบังคับ ซึ่งผลกระทบเป็นความรุนแรงของกฎหมาย / สัญญาซื้อขาย

หมายถึง ระดับความรุนแรงของผลกระทบในจุดที่ชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ซึ่งถ้าเกิดความบกพร่องแล้ว จะทำให้รถยนต์เกิดคอมพลากะ

- A ระดับความรุนแรงของผลกระทบในจุดที่มีการเคลื่อนไหว เมื่อเกิดปัญหาแล้วรายนต์ยังสามารถทำงานต่อไปได้
- B ระดับความรุนแรงของผลกระทบในจุดที่ร้าวไหล เมื่อเกิดปัญหาแล้วรายนต์ยังสามารถทำงานต่อไปได้
- C ระดับความรุนแรงของผลกระทบในจุดที่ไม่เคลื่อนไหวเมื่อเกิดปัญหาแล้วรายนต์ยังสามารถทำงานต่อไปได้

1.5 กำหนดเป้าหมายตามความรุนแรงของผลกระทบจากข้อบกพร่อง ดังนี้

ระดับความรุนแรง	เป้าหมาย
X, XA, X3	A
, A	B
C	C

2. การวิเคราะห์ระบบป้องกันคุณภาพ

2.1 วิเคราะห์ระบบป้องกันการเกิดปัญหา (Occurrence Prevention Analysis)

ให้นำระบบป้องกันการเกิดของปัญหามาทำการวิเคราะห์ เพื่อประเมินระดับการป้องกันการเกิดของปัญหา คือ การควบคุมกระบวนการซึ่ง สามารถป้องข้อบกพร่องของผลิตภัณฑ์ ระดับของการป้องกันการเกิดปัญหาถูกแบ่งออกเป็น 4 ระดับ (โดยให้ความสำคัญของการป้องกันโดยเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เป็นสำคัญขณะที่ให้ความสำคัญของการป้องกันโดยคนเป็นรอง)

ระดับ 1 การป้องกันความบกพร่องโดยอุปกรณ์ หรือมีอุปกรณ์ป้องกันการเกิดความบกพร่องของผลิตภัณฑ์โดยอุปกรณ์นั้นสามารถป้องกัน การเกิดความบกพร่องจากคน และจากกระบวนการผลิต ได้ 100%

ระดับ 2 การป้องกันความบกพร่องโดยคนเป็นผู้ใช้อุปกรณ์ มีอุปกรณ์ป้องกันการเกิดความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ โดยอุปกรณ์นั้นสามารถป้องกันการเกิดความบกพร่องจาก คนและจากกระบวนการผลิต แต่อุปกรณ์นั้นถูกใช้โดยคน

ระดับ 3 การป้องกันความบกพร่องโดยคน ซึ่งปฏิบัติตาม WI คือ ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันการเกิดข้อบกพร่องของผลิตภัณฑ์ ใช้ความสามารถของพนักงานเป็นหลัก โดยปฏิบัติอย่างถูกต้อง ตามขั้นตอนการทำงาน ใน การป้องกันความบกพร่องจากคนและกระบวนการ

ระดับ 4 การป้องกันความบกพร่องโดยคนชี้งหาด WI คือ ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันการเกิดข้อบกพร่องของผลิตภัณฑ์ ใช้ความสามารถของพนักงานเป็นหลัก แต่ขาดขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้อง

2.2 วิเคราะห์ระบบป้องกันการหลุดของปัญหา (Flow Out Prevention Analysis) ให้นำระบบป้องกันการหลุดของปัญหามาทำการเคราะห์เพื่อประเมินระดับการป้องกันการหลุดของปัญหา คือ การควบคุมที่เน้นการตรวจจับข้อบกพร่องของผลิตภัณฑ์ โดยป้องกันการหลุดออกหรือลดอัตราการหลุดของข้อบกพร่องของผลิตภัณฑ์ไปยังลูกค้า ซึ่งพิจารณาในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดได้เกิดขึ้นแล้ว โดยระดับของการป้องกันการหลุด ของปัญหาถูกแบ่งเป็น 4 ระดับ (จุดที่ทำการวิเคราะห์การป้องกัน การหลุดของปัญหา คือจุดที่ปัญหาเกิดขึ้นไปจนถึงจุดสุดท้ายก่อนส่งมอบผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้า)

ระดับ 1 มีอุปกรณ์ตรวจจับความบกพร่องผิดพลาดของผลิตภัณฑ์ โดยอุปกรณ์นี้สามารถตรวจจับความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ได้ 100% ด้วยตัวอุปกรณ์เอง

การตรวจจับความบกพร่องผิดพลาดโดย อุปกรณ์

ระดับ 2 มีอุปกรณ์ตรวจจับความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ โดยอุปกรณ์นี้สามารถตรวจจับความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ได้ แต่อุปกรณ์ตรวจจับความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ถูกใช้โดยคน

การตรวจจับความบกพร่องผิดพลาดโดย คน เป็นผู้ใช้ อุปกรณ์

ระดับ 3 ไม่มีอุปกรณ์ตรวจจับความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ ใช้ความสามารถของพนักงานเป็นหลัก โดยปฏิบัติอย่างถูกต้องตามขั้นตอนการทำงานในการตรวจจับความบกพร่องของผลิตภัณฑ์

การตรวจจับความบกพร่องผิดพลาดโดย คน ชี้งปฎิบัติตาม WI

ระดับ 4 ไม่มีอุปกรณ์ตรวจจับความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ ใช้ความสามารถของพนักงานเป็นหลัก แต่ขาดขั้นตอนการทำงานหรือพนักงานไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงาน หรือไม่สามารถตรวจจับความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ในการตรวจจับความบกพร่องของผลิตภัณฑ์

การตรวจจับความบกพร่องผิดพลาดโดย คน ชี้งหาด WI

2.3 ประเมินระบบประกันคุณภาพให้นำระดับป้องกันการเกิดของปัญหาและระดับป้องกันการหลุดของปัญหามาทำการประเมินระดับประกันคุณภาพ

ตัวอย่าง การประเมินระดับประกันคุณภาพรวม

		ระดับการป้องกันการเกิด (Occurrence Prevention)				ระดับป้องกันการ เกิดเป็น 3
		1	2	3	4	
พัฒนากระบวนการใหม่ Flowchart	1	A	A	B	B	ระดับป้องกันการ หลุดเป็น 2
	2		B	C	D	ระดับประกัน คุณภาพรวมเป็น C
	3	A	C	D	E	
	4	B	D	E	F	

ภาพที่ 23 ตารางประเมินระดับการหลุดของปัญหาใน QA Network

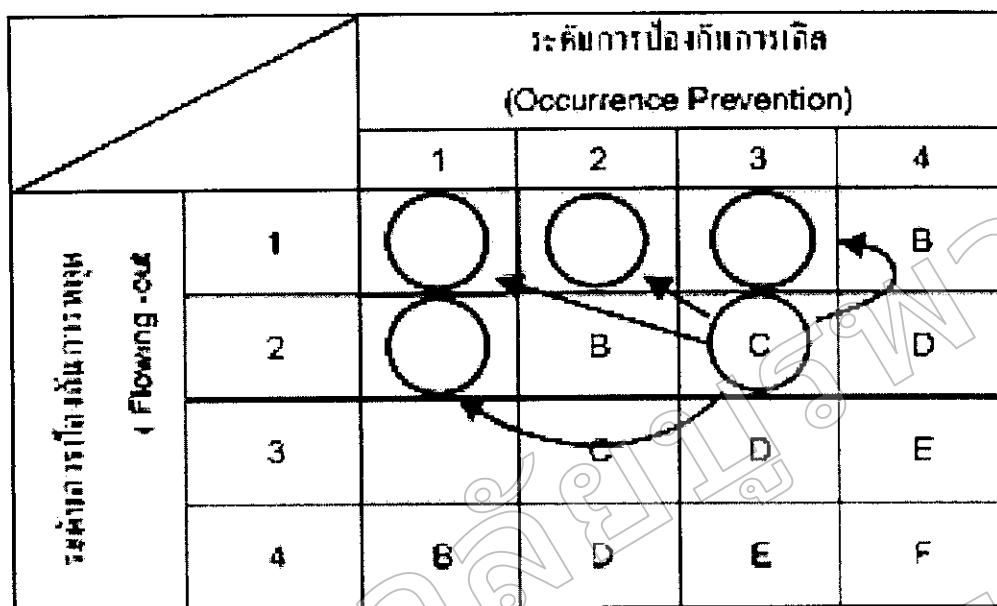
3. กำหนดแผนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ จัดทำแผนในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพของแต่ละข้อบกพร่องเมื่อระดับประกันคุณภาพรวมต่ำกว่าเป้าหมาย ให้กำหนดแผนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพโดยเลือกแนวทางการพัฒนาดังนี้

3.1 พัฒนาระบบป้องกันการเกิดของปัญหา

3.2 พัฒนาระบบป้องกันการหลุดของปัญหา

3.3 พัฒนาระบบป้องกันการเกิดของปัญหาและระบบป้องกันการหลุดของปัญหา

ตัวอย่าง แนวทางการพัฒนา เป้าหมาย A ระดับประกันคุณภาพรวม C ผู้พัฒนาสามารถเลือกแนวทางการพัฒนาตามความเหมาะสมในแต่ละหัวข้อ (ให้มองเป้าหมายเป็นอันดับแรกเพรากเพรากนั้นคือความจำเป็น จากนั้นให้มองถึงความคุ้มค่าทางธุรกิจด้วย)

ภาพที่ 24 ตารางประเมินระดับการหลุดของปัญหาใน QA Network

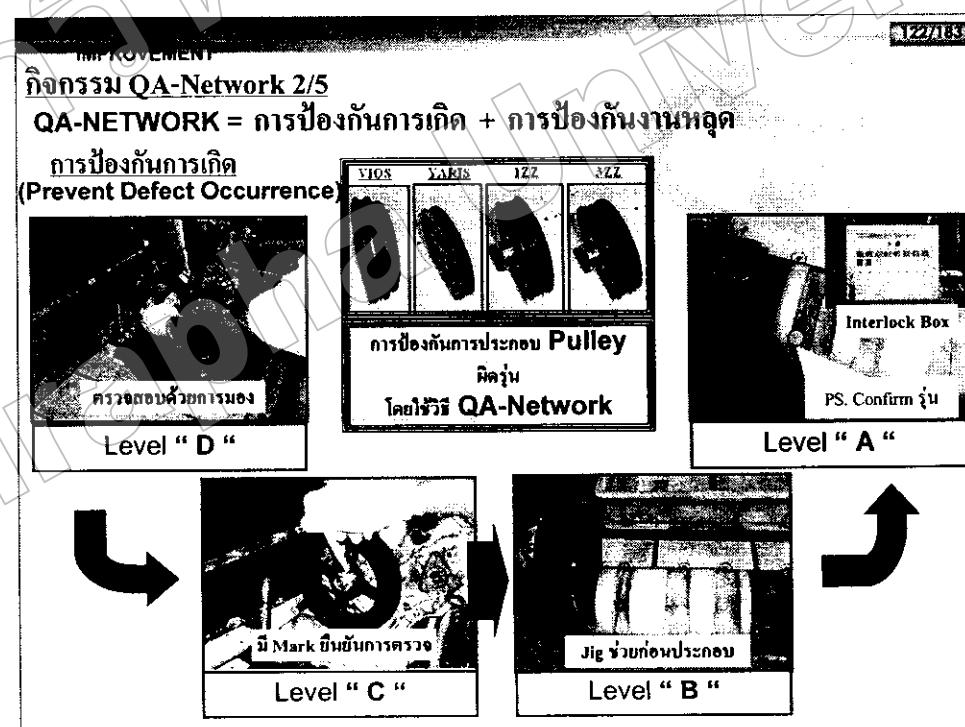
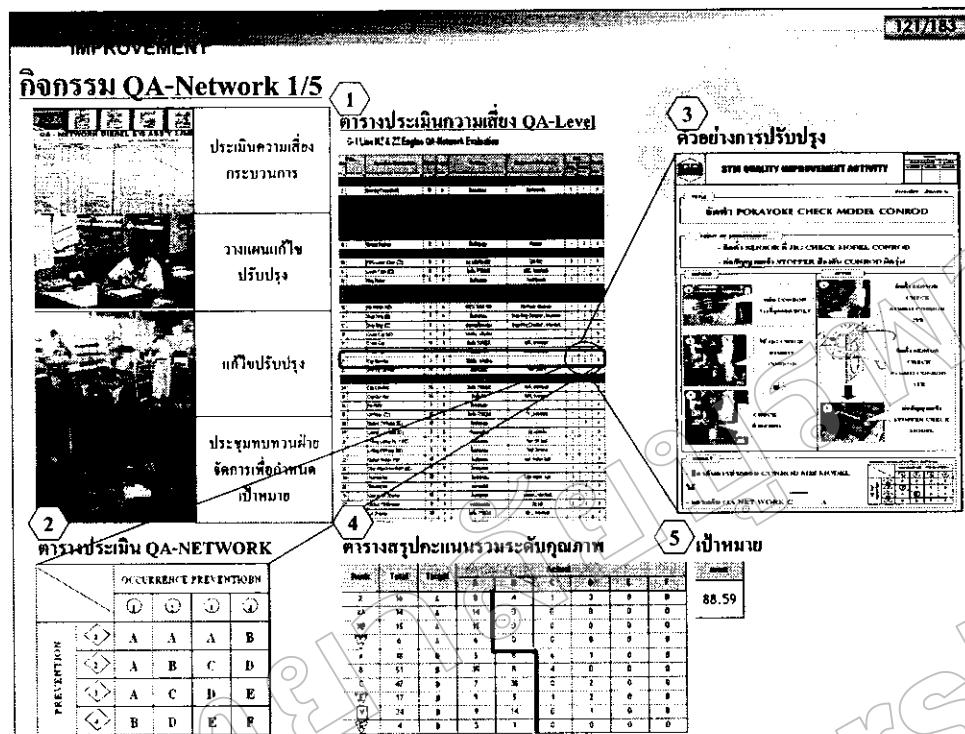
4. วิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพหลังการพัฒนา

4.1 ทำการวิเคราะห์ระบบป้องกันการเกิดปัญหาหลังการพัฒนา

4.2 ทำการวิเคราะห์ระบบป้องกันการหลุดของปัญหาหลังการพัฒนา

4.3 ทำการวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพรวมหลังการพัฒนา

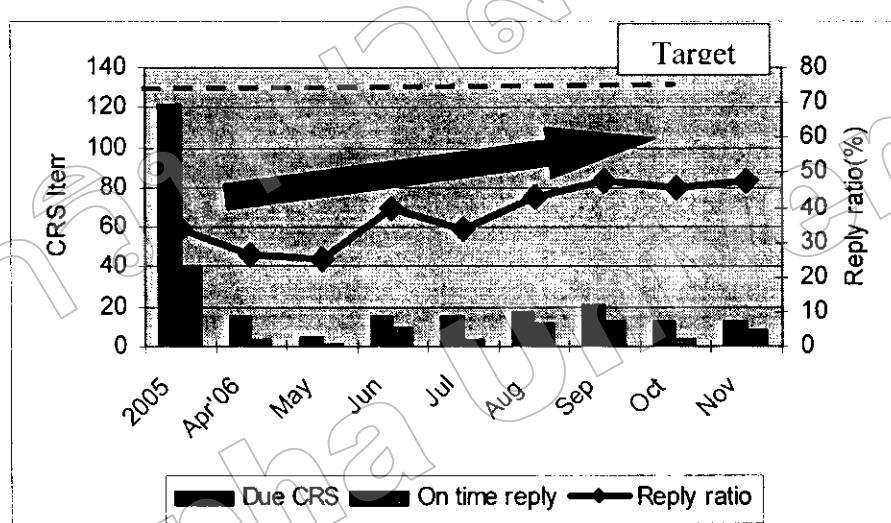
หลังการพัฒนาระบบป้องกันคุณภาพ ผู้พัฒนาต้องประเมินระดับการประกันคุณภาพรวมอีกครั้งว่าได้ตามเป้าหมายหรือไม่ และได้ให้จัดทำแผนพัฒนาต่อไป

ภาพที่ 25 การดำเนินกิจกรรม QA-Network

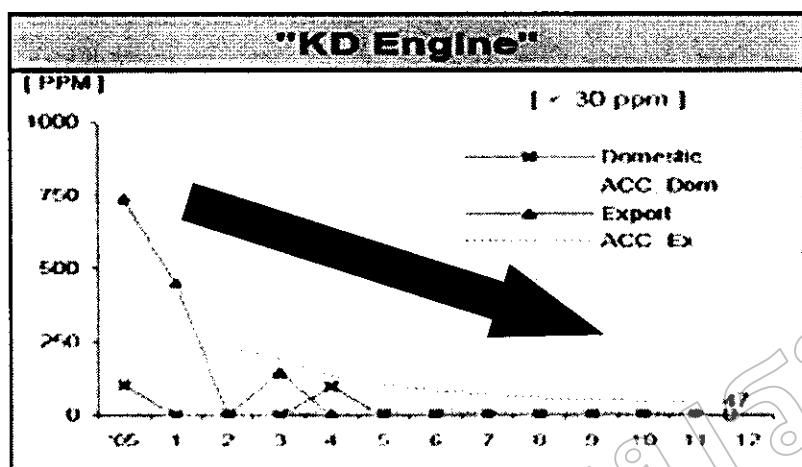
ผลจากความมุ่งมั่น

จากการใช้ระบบ QA-Network เป็นเครื่องมือในการประกันคุณภาพ ที่ผ่านมา ทั้งหมดนั้นกระบวนการหลักที่บริษัทฯ ใช้ในการเฝ้าติดตาม วัสดุ และการบรรลุวัตถุประสงค์ด้านคุณภาพ คือ Management Review ซึ่งเป็นการประชุมของฝ่ายจัดการ ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนกลยุทธ์และนโยบาย โดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องการติดตามผล ปัญหา ตลอดจนเสนอแนวทางการแก้ไข ซึ่งจะจัดการประชุมเป็นรายเดือน เช่น การประชุมผู้บริหารระดับสูงของผู้บริหารระดับฝ่ายชั้นไป การประชุมคุณภาพของฝ่ายผลิตเครื่องยนต์ และฝ่ายผลิตเหล็กหล่อ เป็นต้น ทั้งนี้ยังครอบคลุมกระบวนการตรวจสอบ และประเมินผลงานโดยบาก ทั้ง Patrol Check และ Diagnosis โดยมีตัวอย่างแสดงผลของวัตถุประสงค์ด้านคุณภาพปี พ.ศ. 2549 ดังภาพที่ 26 ถึงภาพที่ 27

ภาพที่ 26 อัตราส่วนการตอบสนองข้อร้องเรียนของลูกค้าทันเวลา

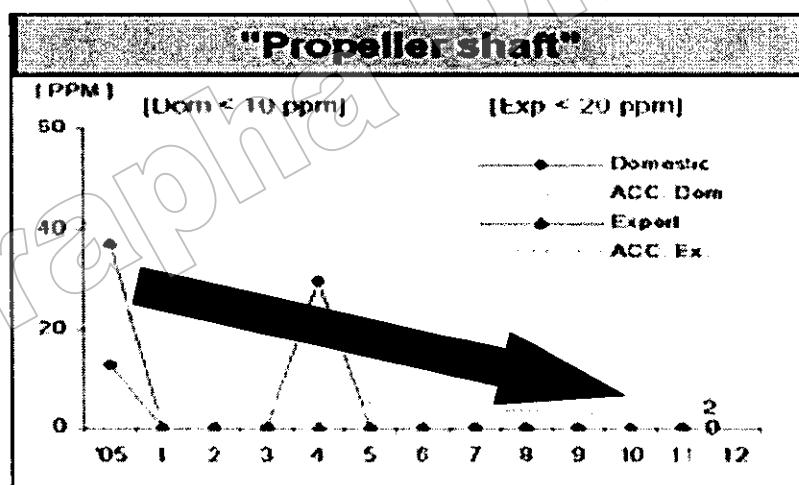
กลยุทธ์ 1 อัตราส่วนการตอบสนองข้อร้องเรียนของลูกค้าทันเวลาแนวโน้มการตอบสนองของลูกค้าทันเวลาไม่แนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 33 % ในปีที่แล้วเป็น 47 % เพิ่มขึ้น 14 %

ภาพที่ 27 ข้อร้องเรียนของลูกค้า

กลยุทธ์ 2 ข้อร้องเรียนของลูกค้า (เครื่องยนต์) ข้อร้องเรียนของลูกค้าลดลงอย่างมาก
ประมาณ 15 เท่า

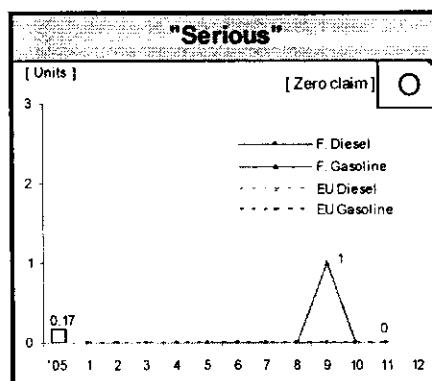
1. ติดไฟในประเทศ ลดลงจาก 102 เป็น 7PPM
2. ติดต่อต่างประเทศ ลดลงจาก 738 เป็น 47 PPM

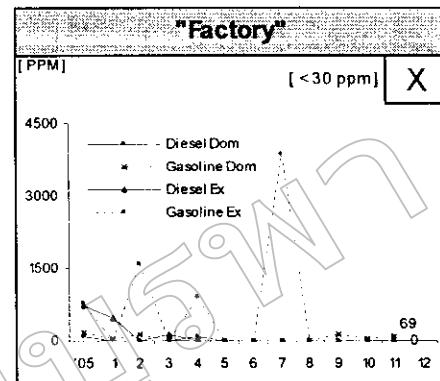
ภาพที่ 28 ข้อร้องเรียนของลูกค้า (เพลากลาง)

กลยุทธ์ 3 ข้อร้องเรียนของลูกค้า (เพลากลาง) ข้อร้องเรียนของลูกค้าเพลากลางในปีนี้
ลดลงอย่างมากได้ตามเป้าหมายจนเกือบจะเป็นศูนย์

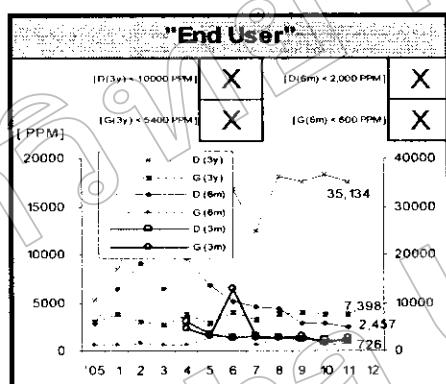
5. ผลการดำเนินงานด้านคุณภาพ

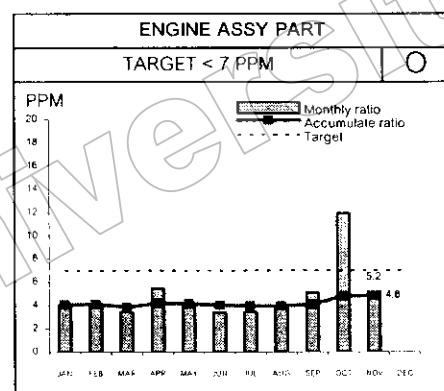
Serious Claim

Factory Claim

End User Claim

Engine assy part

ภาพที่ 29 ข้อมูลร้องเรียนด้านคุณภาพ

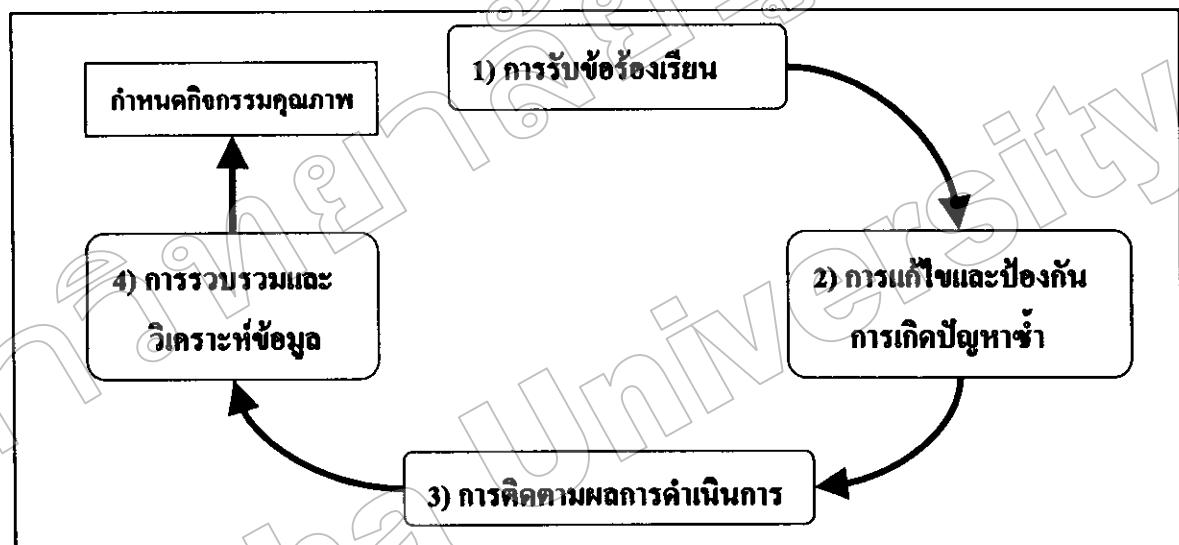
การสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า

บริษัทฯ ให้ความสำคัญกับการสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าสูงสุด โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาในกระบวนการผลิตและป้องกันปัญหาไม่ให้หลุดไปยังลูกค้า หรือหากมีปัญหาหลุดไปยังลูกค้าทางบริษัทฯ ก็มีมาตรการจัดการกับปัญหาโดยเน้นการตอบสนองข้อร้องเรียนของลูกค้าด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันทางบริษัทฯ ยังได้ทำการเฝ้าติดตามประเมินความพึงพอใจของลูกค้าจากแบบสอบถามลูกค้าหลังการใช้งานในตลาดหรือในกระบวนการผลิตของลูกค้าจริงประกอบแทนต์

นอกเหนือจากนั้นทางบริษัทฯ มีนโยบายให้บริการแก่ลูกค้านอกเหนือจากที่กำหนดในข้อตกลงอีกด้วย อาทิเช่น ปัญหาเสียงดังที่บังอยู่ภายในห้องทำงานตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ แต่ทางบริษัทฯ ได้ดำเนินการปรับมาตรฐานตัวแปรการผลิตชิ้นงานเพื่อปรับปรุงเป็นที่พอใจของลูกค้าด้วยโดยรายละเอียดจะอธิบายในขบวนการตอบสนองข้อร้องเรียนด่อไป

1. การตอบสนองต่อข้อร้องเรียนของลูกค้าด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

บริษัทฯ ให้ความสำคัญมากต่อข้อร้องเรียนของลูกค้าโดยได้มีการจัดทำระบบเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อข้อร้องเรียนของลูกค้าได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังภาพที่ 2-13

ภาพที่ 30 ระบบการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนของลูกค้า

รายละเอียดของระบบการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนของลูกค้าในแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การรับข้อร้องเรียนของลูกค้า

เนื่องจากบริษัทฯ เป็นโรงประกอบเครื่องยนต์ ทำให้ข้อร้องเรียนของลูกค้าแยกได้เป็น 2

กลุ่ม คือ

1. ลูกค้าโดยตรงหรือโรงงานประกอบรถยนต์

2. ลูกค้าผู้ใช้รถยนต์ กรณีนี้บริษัทฯ ไม่ได้รับข้อร้องเรียนโดยตรงแต่จะได้รับจากบริษัทผู้ขายรถยนต์

ตารางที่ 2 โคลมขั้นตอนของข้อร้องเรียนแยกตามลูกค้าในประเทศและต่างประเทศได้

ประเภทลูกค้า ข้อร้องเรียน	ประเภท	หมายเหตุ	
1. ลูกค้าโดย/ โรงงานประกอบ รถยนต์	ในประเทศ ต่างประเทศ	Kabban*	
2. ลูกค้าผู้ใช้รถยนต์	ในประเทศ ต่างประเทศ	ER-B* CRS* CRS*	รับข้อร้องเรียนจาก Technical Service รับข้อร้องเรียนจาก TMAP

ตารางที่ 2 แสดงประเภทข้อร้องเรียนตามประเภทลูกค้า

Kanban* คือเอกสารข้อร้องเรียนจากโรงงานประกอบรถยนต์ในประเทศ

ER-B*(Early Report-B) คือข้อมูลการร้องเรียนจากโรงงานประกอบรถยนต์ต่างประเทศ

ผ่านระบบคอมพิวเตอร์

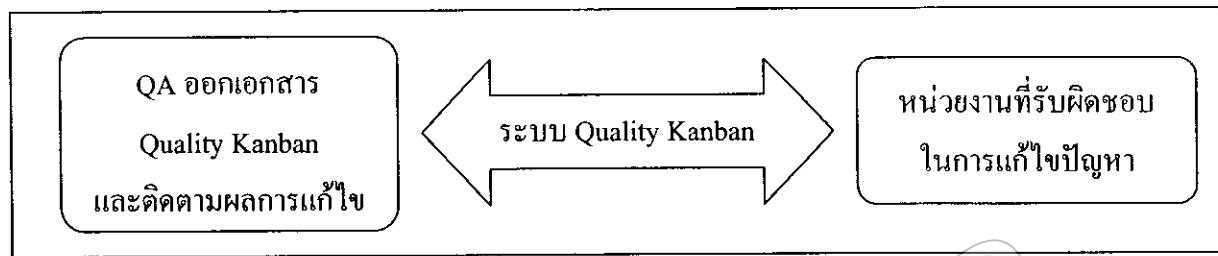
CRS*(Concerned Registration Sheet) คือข้อมูลการร้องเรียนจากลูกค้าผ่านระบบ
คอมพิวเตอร์

หลังจากที่บริษัทฯ ได้รับข้อร้องเรียนแล้วจะทำการลงทะเบียนข้อร้องเรียนแยกตามแต่ละ
ประเภทและกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนในการติดตามผลการแก้ไข นอกจ้านี้เพื่อให้ข้อมูลการ
ร้องเรียนจากลูกค้าสื่อสารถึงพนักงานทุกระดับตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงถึงพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทฯ
ได้มีการจัดตั้งวิธีการสื่อสารไว้ 2 ช่องทาง ดังนี้

1. การประชุม Asakai เพื่อสื่อสารให้ทุกคนรับทราบปัญหาและตัดสินใจมาตรการแก้ไข
เบื้องต้น โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมตั้งแต่กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหารระดับต่าง ๆ และหัวหน้างาน

2. การประชุม War Room เพื่อรับรวมข้อมูล วิเคราะห์สาเหตุ และหามาตรการแก้ไข
โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงจากแต่ละฝ่าย

และเพื่อให้สามารถติดตามการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ บริษัทฯ ได้จัดทำ
ระบบ Quality Kanban ใช้ในการติดตามผลโดยเจ้าหน้าที่ส่วนประกันคุณภาพ เป็นผู้รับผิดชอบ

ภาพที่ 31 ระบบการติดตามการแก้ไขปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 การแก้ไขและป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ

ในนั้นต้องนั่งเพื่อทำการแก้ไขและป้องกันการเกิดปัลพาร์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด บริษัทฯ

ได้มีการจัดทำระบบการประเมินระดับการประกันคุณภาพของทุก ๆ การแก้ไข คือ ระบบ

QA Network ซึ่งได้มีการอ้างอิงในหมวดที่ 3 หัวข้อ 3.2

ขั้นตอนที่ 3 การตัดตามผลการดำเนินการ

จากข้อร้องเรียนประเภทต่าง ๆ ที่ได้แสดงในตารางที่ 2 บริษัทฯ ได้มีการกำหนด

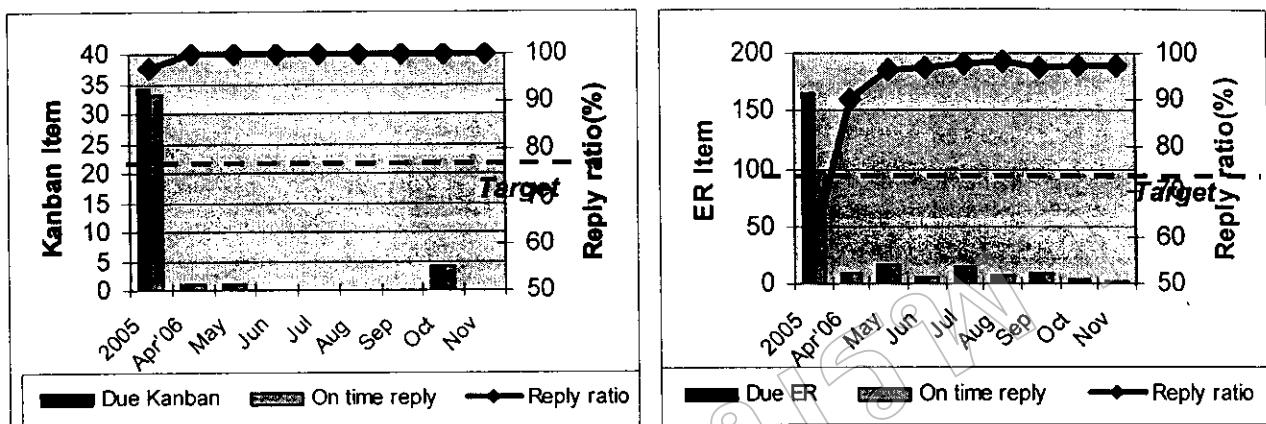
มาตรฐานระยะเวลาในการดำเนินการเกี่ยวกับข้อร้องเรียนในแต่ละประเภทร่วมกับลูกค้า

ปั้งตารางที่ 3

ตารางที่ 3 มาตรฐานระยะเวลาการดำเนินการ

ประเภทกลุ่กค้า	ประเภท	มาตรฐานระยะเวลาการดำเนินการ
	ชื่อร่องเรียน	
1. ลูกค้าโดย/ โรงงานประกอบ รถยนต์	ในประเทศ ต่างประเทศ	Kabban ER-B
		7 วัน 10 วัน
2. ลูกค้าผู้ใช้รถยนต์	ในประเทศ ต่างประเทศ	CRS CRS
		10-25 วัน / 90 วัน (ตามความรุนแรงของปัญหา)

โดยบริษัทฯ ได้มีการจัดตั้งดัชนีวัดการตอบสนองข้อร้องเรียนทันเวลา (On Time Reply Ratio) ซึ่งตั้งเป้าหมายการตอบข้อร้องเรียนทันเวลาไว้ > 80% โดยมีผลตัวอย่างดังภาพที่ 32

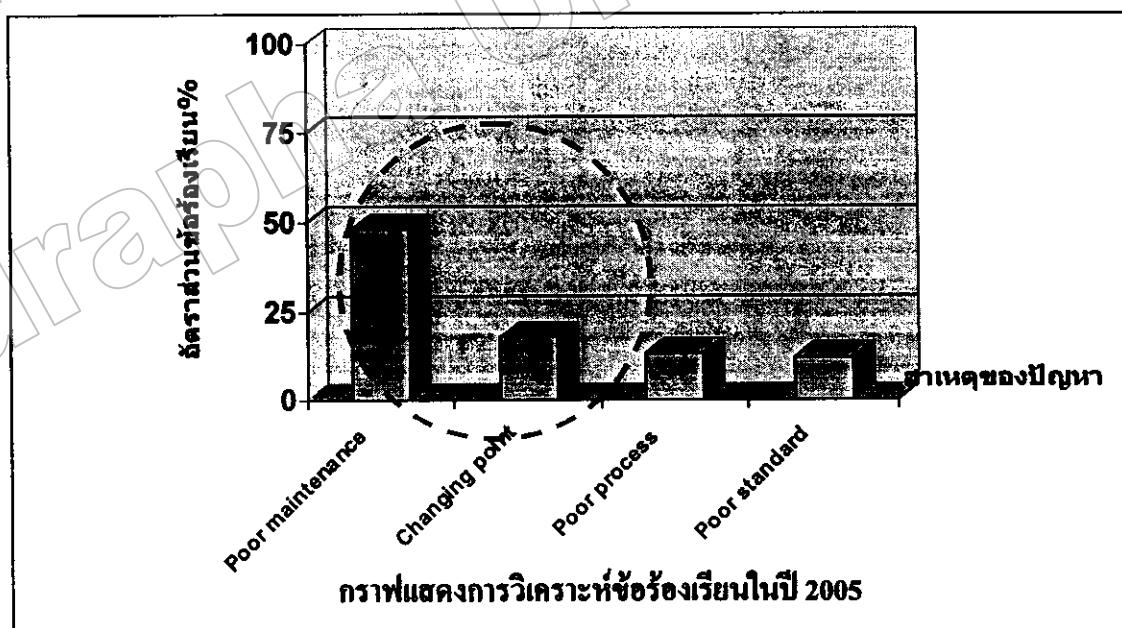
การตอบข้อร้องเรียน Kanban ทันเวลา

การตอบข้อร้องเรียน ER-B ทันเวลา

ภาพที่ 32 ตารางการตอบข้อร้องเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ทุกๆ ข้อร้องเรียนได้ทำการแก้ไขและป้องกันการเกิดขึ้นแล้ว ข้อมูลของข้อร้องเรียนทั้งหมดจะถูกรวบรวมและนำมาวิเคราะห์ เพื่อหาจุดย่อของระบบประกันคุณภาพและทำการกำหนดกิจกรรมคุณภาพเพื่อปรับปรุงระบบให้ดีขึ้นในปีต่อไป

ภาพที่ 33 ตัวอย่างการใช้ข้อมูลข้อร้องเรียนในปี ก.ศ. 2005 ในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมคุณภาพในปี ก.ศ. 2006

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้อร้องเรียน พบว่า สาเหตุของปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการดูแลเงื่อนไขการผลิตและการควบคุมจุดเปลี่ยนแปลงไม่ดีเพียงพอ ดังนั้นในปี ก.ศ. 2006 ได้มีการกำหนดกิจกรรมคุณภาพเรื่อง (Process Assurance Improvement Activity: PAIA) ในกลยุทธ์ของบริษัทเพื่อปรับปรุงโดยเน้นที่สาเหตุดังกล่าวเป็นพิเศษ

STM CORPORATE STRATEGY (APR'06-MAR'07)	
PAIA(Process Assurance Improvement Activity)	
Target : PAIA Score > 80%	
<ul style="list-style-type: none"> - Change Management - Maintenance Management 	

ภาพที่ 34 การกำหนดกิจกรรมคุณภาพ

2. วิธีการในการเฝ้าติดตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าในเรื่องของความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้านั้นเนื่องจากบริษัทฯ เป็นบริษัทผู้ผลิตซึ่งไม่มีหน่วยงานขายหรือการตลาด เพื่อทำหน้าที่โคลบตระใน การติดต่อกับลูกค้า อย่างไรก็ตามทางบริษัทฯ ได้ดำเนินการจัดทำวิธีการที่จะนำไปสู่การได้มาซึ่งความต้องการ และความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อผลิตภัณฑ์ (เครื่องยนต์) ของทางบริษัทฯ ซึ่งจะได้กล่าวถึง ดังต่อไปนี้

1. การออกแบบสำรวจทางตรงกับลูกค้า (Direct Survey)
2. การสำรวจผลสะท้อนกลับจากลูกค้าผู้ใช้รถ (เฉพาะเครื่องยนต์) จากหน่วยงาน

JD Power

2.1 การออกแบบสำรวจทางตรงกับลูกค้าสำหรับการออกแบบสอบถามในการสำรวจนี้ บริษัทมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- 2.1.1 เพื่อให้ทราบถึงจุดประสงค์/ ปัญหาที่จะต้องปรับปรุง
 - 2.1.1.1 การให้บริการ ในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้า
 - 2.1.1.2 คุณภาพของผลิตภัณฑ์ (เครื่องยนต์ ชิ้นส่วน)
 - 2.1.1.3 คุณภาพของการขนส่ง
 - 2.1.1.4 ข้อมูลอื่น ๆ ที่ลูกค้าต้องการให้คำแนะนำ/ เพิ่มเติม

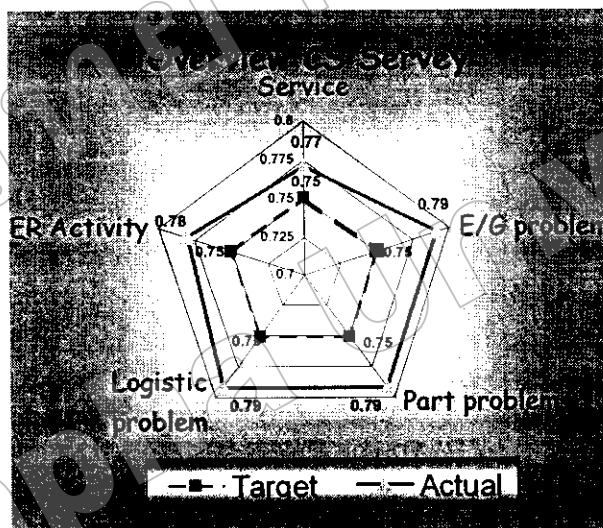
3. เพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์หาแนวทาง ในการสร้างมาตรฐานการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการและความพึงพอใจให้กับลูกค้า

4. เพื่อใช้ในการทบทวนและวางแผนพัฒนาระบบให้ดีขึ้นต่อไปในการสำรวจด้วยแบบสอบถามนี้ จะดำเนินการสำรวจด้วยความถี่ 1 ครั้งต่อปี โดยการส่งแบบสอบถามเพื่อขอข้อมูลจากทางลูกค้า ดังตัวอย่างในภาพที่ 35 ไปให้ถึงลูกค้าโดยวิธีต่าง ๆ เช่น

4.1 ลูกค้าภายในประเทศ ส่งแบบสอบถามโดยตรง

4.2 ลูกค้าต่างประเทศ ส่งแบบสอบถามทาง E-Mail

ซึ่งจากข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาคำนวณเป็นดัชนีความพึงพอใจ (Customer Satisfaction Index) ดังแสดงในภาพที่ 35 (หมายเหตุ ผลแสดงของปี พ.ศ. 2548 เมื่อจากผลการสำรวจประจำปี พ.ศ. 2549 จะเสร็จสิ้นที่เดือนมกราคม พ.ศ. 2550)

ภาพที่ 35 ผลดัชนีความพึงพอใจของลูกค้า

No.

This is a questionnaire about STM Customer Satisfaction in accordance with TS 16949 : 2002 version.

Please take a few minutes to answer the following questions by making a [a] mark in front of your choices.

All answers will help us improve our service and engine/part quality.

Part I

1 On average, how frequently do you contact with STM's QA Staffs / Managers in a week?

1.1 By Telephone

Less than 1 time	1 time	2 - 3 times
4 - 5 times	More than 5 times	Every working day

1.2 By E-mail

Less than 1 time	1 time	2 - 3 times
4 - 5 times	More than 5 times	Every two weeks

2 Whom do you mostly contact with? (Please rank them from 1 to 5, 1 being the most one you contact with)

2.1 By Telephone

Mr. T. Nakajima	Mr. Theeranai	Mr. Soonthorn	Mr. Mongkolchai	Mr. Perasilp
Mr. Netima	Mr. Nantawit	Mr. Veerawat	Mr. Wiboon	Mr. Prapat

2.2 By E-mail

Mr. T. Nakajima	Mr. Theeranai	Mr. Soonthorn	Mr. Mongkolchai	Mr. Perasilp
Mr. Netima	Mr. Nantawit	Mr. Veerawat	Mr. Wiboon	Mr. Prapat

3 Please rate the following service attributes that would be most important from 6 to 1 respectively and most satisfactory to you by using the following scale of measurement and also specify your expectant level.

Your Importance:

6 = Extremely important

1 = Not at all important

Your Satisfaction:

Not at all satisfied Neutral Completely Satisfied

1 2 3 4 5

Service Attribute	Your Importance	Your Satisfaction	Your Expectant level
a. Ease of reaching STM's personnel /5
b. Courtesy and Friendliness of STM's personnel /5
c. Personnel's Reliability /5
d. Personnel's knowledge /5
e. Responsiveness to emergency service calls /5
f. Ability to reply your questions and inquiries clearly /5

Suggestion: _____

Part II

4 Please rate the importance of each problem from 5 to 1 respectively and STM engine quality status in terms of those.

Your Importance:

5 = Extremely important

1 = Not at all important

Your Satisfaction:

Everyday Problem Found No Problem Found

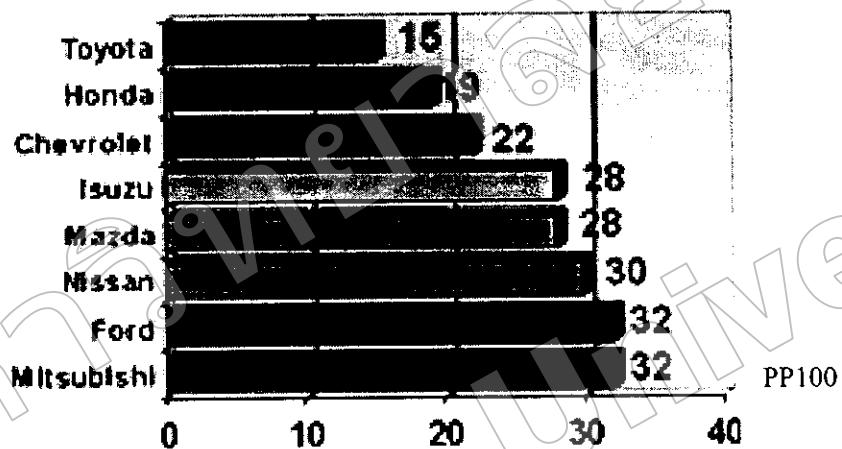
1 2 3 4 5

การสำรวจผลลัพธ์ท่อนกลับจากลูกค้าผู้ใช้รถ (เฉพาะเครื่องยนต์) ผลสำรวจนี้จะถูกดำเนินโดยหน่วยงาน JD Power ปีละครั้ง เพื่อตรวจสอบข้อมูลปัญหาที่สหท้อนถึงระดับความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ (เครื่องยนต์) จากการใช้งานของลูกค้า โดยตรงซึ่งจะแสดงผลเป็น 2 ข้อมูลหลัก ๆ ดังนี้

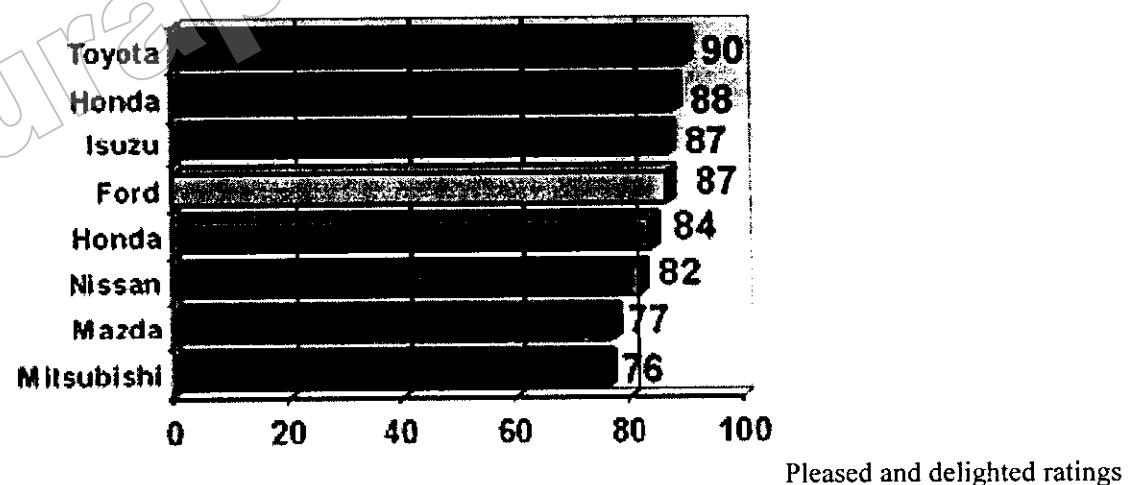
1. PP100 หมายถึง จำนวนเฉลี่บของปัญหาเครื่องยนต์ต่อการสำรวจจากเครื่องยนต์ 100 คัน (The Average Number Problem Reported Per 100 Vehicles)

2. เปรอร์เซ็นต์ความชื่นชม/ ความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพของรถยนต์ (เครื่องยนต์) (% Pleased and Delighted Ratings for Vehicle Performance Ownership Experience (Engine))

ผลสำรวจทั้ง 2 อย่างแสดงไว้ดังภาพที่ 37 และภาพที่ 38 ตามลำดับ

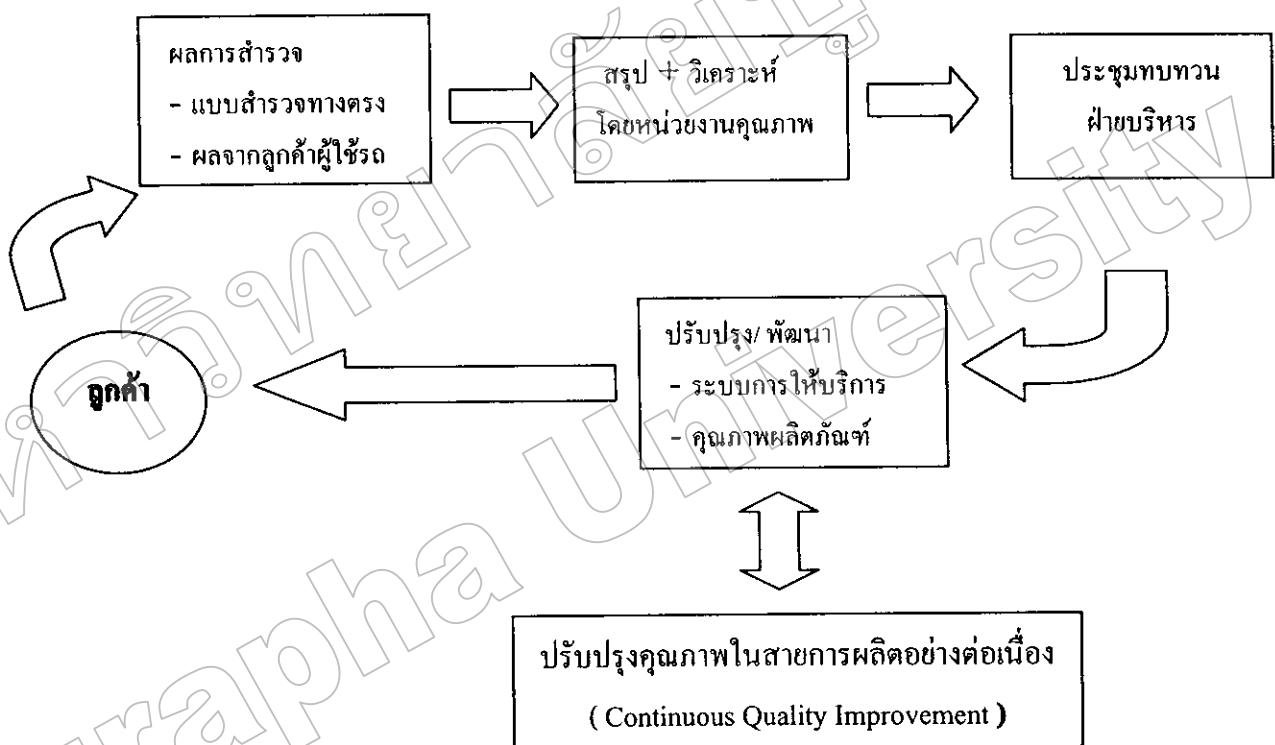
ภาพที่ 37 ผล PP100 ในปี พ.ศ. 2548

ภาพที่ 38 ผล Pleased and Delighted Ratings ในปี พ.ศ. 2548

ขั้นตอนการวิเคราะห์ผลและแนวทางสู่การปรับปรุง

จากข้อมูลการสำรวจ 2 ประเภท ทางหน่วยงานคุณภาพจะทำการรวบรวมคะแนนในแต่ละหัวข้อและทำการวิเคราะห์ผลความพึงพอใจ และความต้องการของลูกค้า หลังจากนั้นจะทำการนำเสนอรายงานผ่านที่ประชุมทบทวน โดยระดับบริหารปีละครั้ง ซึ่งมีประธานเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือกรรมการรองผู้จัดการ เพื่อรับทราบประเด็นปัญหา หรือข้อมูลที่ลูกค้าต้องการ และกำหนดแนวทาง/มาตรการดำเนินการตามฟังก์ชันงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพทั้งด้านบริการและผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้ดังภาพที่ 39

ภาพที่ 39 ขั้นตอนการวิเคราะห์ผลและแนวทางสู่การปรับปรุง

3. การให้บริการแก่ลูกค้าที่นักออกแบบการที่กำหนดไว้ในข้อตกลง/สัญญา

ทางบริษัทฯ ไม่เพียงแต่ทำการคุ้มครองสิทธิ์ของลูกค้า ยังมีการเฝ้าตรวจสอบในประเด็นที่อาจจะส่งผลให้ลูกค้ารำคาญใจและเรื่องร้องเรียนด้วย ซึ่งในการตรวจสอบนั้นทางบริษัทฯ ได้มีกิจกรรมการส่งพนักงานไปประจำที่ลูกค้าโดยมีกิจกรรมดังนี้

3.1 กิจกรรม (Quality Resident Engineer: QRE) ซึ่งทางบริษัทฯ จะส่งไปประจำที่ลูกค้าโรงผลิต晶片 โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงของการเปลี่ยนแปลงรุ่นรถที่

3.2 กิจกรรม Go & See ซึ่งทางบริษัทฯ จะส่งไปตรวจสอบที่ศูนย์บริการ เพื่อรับฟัง/เก็บข้อมูลของสิ่งที่น่าจะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจของลูกค้าผู้ใช้รถบันต์โดยตรงอย่างรวดเร็ว จากการตรวจสอบที่ผ่านมานี้ประเด็นที่ทางบริษัทฯ ได้ดำเนินการปรับปรุง เพื่อให้มีคุณภาพของเครื่องยนต์ที่ดีขึ้น โดยที่ลูกค้าขับไม่ได้มีการร้องเรียน ตัวอย่างเช่น กรณีระดับเสียงของเครื่องยนต์ดังจากเทอร์โบชาร์เจอร์ ทางบริษัทฯ จึงได้ดำเนินการเข้าไปตรวจสอบ พนวาระดับเสียงยังอยู่ในมาตรฐานที่กำหนดไว้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามทางบริษัทฯ ยังคงให้ความสำคัญกับประเด็นนี้จึงได้มีการวิเคราะห์เพื่อเติมร่วมกับผู้ผลิตชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อมาตราการลดระดับเสียงให้อยู่ในช่วงที่ลูกค้าพึงพอใจ ซึ่งในการนี้ได้มีการวิเคราะห์ตรวจสอบตัวแปรที่เหมาะสม โดยกำหนดมาตรฐานตัวแปรดังกล่าวให้ดีขึ้น (ตัวแปรนั้น คือ Vibration ได้มีการปรับจาก 4.00 G ไปเป็น 2.09 G) เป็นต้น

นอกเหนือจากนั้น ทางบริษัทฯ ยังได้มีการทบทวนซ่องทางการสื่อสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์นี้ไปข้างหน่วยงานออกแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งประจำอยู่ ณ บริษัทแม่ที่ญี่ปุ่น ด้วยการเพิ่มการประชุม TV Conference ทุก ๆ 2 เดือน เพื่อปรับปรุงการให้บริการในการตอบสนองข้อร้องเรียนต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วขึ้น

สิ่งสำคัญที่ทำให้ระบบ ประสบความสำเร็จ

1. ผู้บริหาร

- 1.1 ให้ความสนใจและติดตามความคืบหน้าของกิจกรรม
- 1.2 ให้การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการพัฒนาคณาจารย์ทำงาน

2. คณาจารย์

- 2.1 มีผู้นำที่สามารถดัดสินใจได้ทันที
- 2.2 มาก暎หมายหน่วยงาน
- 2.3 มีความรู้ว่าแนวทางการพัฒนาต้องทำอย่างไร
- 2.4 มีความรู้ในการติดตั้งอุปกรณ์และพัฒนาอุปกรณ์นั้น

3. การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

เนื่องจากการสื่อสารเป็นหลักในการทำงานของบริษัทฯ นั้นแต่เดิมโดยมีคำว่า C&C (Communication and Cooperation: C&C) ดังนั้นการสื่อสารที่คือจะเป็นบ่มเกิดแห่งความเข้าใจ และความร่วมมือของพนักงานของเราไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารแบบบุบบุบลังล่างหรือ ล่างขึ้นบน บริษัทให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

ในช่องก่อนเข้าสู่ IMV จะสังเกตเห็นได้ว่าทุกหน่วยงานของบริษัท ต่างก็หันมาเตรียมการของตนเองให้มีความพร้อม ตามนโยบายที่ได้รับมา เพื่อที่จะสามารถเข้าสู่การแข่งขันที่จะ

เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเตรียมความพร้อมของหน่วยงาน ต่างมุ่งเน้นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง โดยหวังผลในการเพิ่ม ประสิทธิภาพที่จะเกิดขึ้นกับหน่วยงานในทุกด้าน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะประกอบด้วยปัจจัยหลัก ได้แก่

1. ปัจจัยภายนอก (External Factors) ได้แก่ 2 องค์กรประกอบหลัก คือ องค์ประกอบทางด้านการตลาดและฐานลูกค้า (Markets & Customers) และองค์ประกอบด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ (Products & Services)

2. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ได้แก่ 4 องค์ประกอบหลัก คือ นโยบายของบริษัทและกระบวนการการทำงาน (Policies and Business Processes) โดยเฉพาะกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานหลักของตนเอง โครงสร้างของหน่วยงาน (Organization Structure) การนำระบบเทคโนโลยีใหม่มาใช้งาน (New Technology) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่สามารถที่จะดำเนินให้เกิดความสำเร็จได้หากปราศจากองค์ประกอบหรือปัจจัยที่สำคัญ คือ ความพร้อมของคนและสื่อสารภายในที่มีประสิทธิภาพ

บริษัทพยายามโดยค้านเลือกที่จะใช้ QA-Network เพื่อปรับปรุงศักยภาพการทำงานของบริษัท และเลือกที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพขององค์กร โดยการนำระบบเทคโนโลยีใหม่มาใช้งานเพื่อการบริหารข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้กลยุทธ์ของการสื่อสารภายใน มาเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งบริษัทเล็งเห็นว่า บริษัทจำเป็นต้องมีระบบข้อมูลที่ใช้ในการบริหารงานที่ถูกต้องและเที่ยงตรงทันต่อเวลาเพื่อให้การตัดสินใจของผู้บริหารเป็นไปอย่างเหมาะสมอันจะส่งผลให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ดังนั้นงานที่จะเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความท้าทายที่จะเกิดขึ้นจากการผลิตที่เพิ่มมากขึ้นรวมถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนพนักงาน เพื่อรับรองการผลิตนี้ จึงเป็นงานของการบริหารเปลี่ยนแปลง โดยใช้กลยุทธ์ด้านการสื่อสารเป็นกิจกรรมกระแสตุนและสนับสนุนให้ บริษัทฯ ผ่านช่วงของการปรับสู่สภาพแวดล้อมใหม่ในการทำงาน ได้อย่างสำเร็จจากการสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพแล้ว บริษัทฯ ยังมีการเตรียมการอีกขั้นเพื่อรับรองความท้าทายหรือการเปลี่ยนแปลงอีกเช่น

1. การวางแผนการบริหารการเปลี่ยนแปลง
2. ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องเป็นผู้นำที่กระตือรือร้น (Active Leadership)
3. การจัดการด้านพฤติกรรมของผู้บริหาร
4. ความชัดเจนของเป้าหมายและประโยชน์
5. ประสิทธิภาพของการสื่อสารถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความตื่นตัวของการสื่อสาร
6. การฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ

7. การสร้างวัฒนธรรมองค์กรเพื่อสนับสนุนสภาพแวดล้อมใหม่ขององค์กร

8. การจัดการด้านระบบของการตอบแทนหรือการให้รางวัล

จากประสบการณ์ของบริษัท เป็นที่สังเกตได้ชัดว่าเมื่อใดที่บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีแนวโน้มที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น สิ่งที่เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้คือ อารมณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ซึ่งพวกmenoเหล่านั้นต่างก็เป็นตัวแปรที่สำคัญของการบริหารหรือจัดการเปลี่ยนแปลง เช่นนี้ได้

ดังนั้น กิจกรรมหลักอีกประการหนึ่งที่ขาดไม่ได้ในกระบวนการการทำงานของงานบริหารการเปลี่ยนแปลง คือ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และบริษัทจะให้ความสำคัญต่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมาเป็นอันดับต้น ๆ ของกิจกรรมของงานการบริหารการเปลี่ยนแปลง ทุกครั้ง

การบริหารการสื่อสารภายในองค์กร

ที่สยามトイโซลาร์ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการสื่อสารมาก ในช่วงเริ่มต้นของการประกอบกิจการ จนถึงปัจจุบัน เรายังคงมีคำที่ใช้อยู่เป็นประจำคือ C&C ที่มาจาก Communication and Cooperation อันหมายถึง การสื่อสารและความร่วมมือ ดังนั้นผู้บริหารจะให้ความสำคัญกับการสื่อสารเป็นอันดับแรกเสมอ ในทุก ๆ กิจกรรมการบริหาร

วิธีการบริหารจัดการที่ดี ในการบริหารการสื่อสารสร้างคุณค่าและความเข้าใจยังนิดหน่อยว่าผู้บริหารและพนักงานที่พนในบริษัทสยามトイโซลาร์มีสาระสำคัญในการบริหารที่เป็นรูปแบบโดยเริ่มต้นจาก

วัตถุประสงค์ของการบริหารการสื่อสาร

1. เพื่อสร้างแรงงานสัมพันธ์ที่มีรากฐานจากความไว้วางใจ ความเคารพร่วมกัน อีกทั้งเพื่อก่อให้เกิดความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม ตลอดจนเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจของพนักงานที่มีต่อมาตรการต่าง ๆ ของบริษัททั้งหมดนี้ผ่านทางการสื่อสารและความเข้าใจร่วมกัน

2. นอกเหนือจากจุดที่มีความสำคัญในการสร้างจิตสำนึกในการบริหารงานและการกล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่อง ๆ สำคัญของพนักงานแล้ว บริษัทจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่บริษัทจัดขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถและผลลัพธ์ในการทำงานอีกด้วย ขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ ขวัญกำลังใจของพนักงานอีกด้วย

แนวความคิดของการบริหารการสื่อสาร

1. ในการสร้างแรงงานสัมพันธ์ที่อยู่บนรากฐานของความไว้นื้อเชื่อใจ ความเคารพซึ่งกันและกันนั้นต้องอาศัย ค่านิยมร่วมกันของพนักงานและตัวบริษัทเอง โดยการสร้างความเข้าใจใน

แต่ละตำแหน่งหน้าที่ เพื่อเป็นการสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่เป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาขีดความสามารถของด้วยพนักงานนั้น พนักงานจำเป็นต้องเข้าใจในประเด็นและเงื่อนไขในทางธุรกิจเสียก่อน

2. ความร่วมมือของพนักงานในการทำกิจกรรมต่างๆของบริษัทนี้ย่อมหมายถึง ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากด้วยพนักงานทุกคนเอง โดยการแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำงาน แล้วหน้าที่ ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวจะถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บริษัทเจริญรุ่งเรืองขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการกระตุ้นความคิดริเริ่มและเสริมสร้างขวัญและกำลังใจของพนักงานนั้น บริษัท จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของบริษัท แต่การมีส่วนร่วมในที่นี่ ไม่ได้หมายถึงเพียงการเชื่อฟังคำสั่งและปฏิบัติตามนั้นแต่เพียงอย่างเดียว

ประเด็นหลักของการบริหารการสื่อสาร

1. กิจกรรมที่เป็นทางการ

- 1.1 สร้างบรรยากาศในการทำงานที่เอื้อให้เกิดการพูดคุยกันอย่างตรงไปตรงมา ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับด้วยผู้ใต้บังคับบัญชา
- 1.2 การสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและสภาพการทำงานที่ดีนั้น นับเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร กับผู้บังคับบัญชา
- 1.3 สร้างช่องทางในการสื่อสารระหว่างบริษัทกับพนักงาน
- 1.4 พัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดการสื่อสารร่วมกันระหว่างบริษัทกับพนักงาน

2. กิจกรรมด้านทรัพยากรบุคคล

- 2.1 จัดให้มีช่องทางในการสื่อสารอาทิตย์ เช่นหนังสือเวียน กระดานข่าว เป็นต้น
- 2.2 สร้างระบบที่ช่วยแก้ไขเรื่องต่าง ๆ ที่ไม่สามารถแก้ไขในที่ทำงานได้โดยตรง
- 2.3 จัดให้มีการสำรวจทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในเรื่องขวัญและกำลังใจของ พนักงาน โดยใช้เครื่องชี้วัดทางด้านทรัพยากรบุคคลและการทำสำรวจในเรื่องขวัญและกำลังใจ

3. กิจกรรมที่ไม่เป็นทางการ

- 3.1 ผู้บริหารของบริษัทจะต้องเข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ
- 3.2 เครื่องในการสนับสนุนและให้อิสระแก่พนักงานในขั้นการวางแผนและการปฏิบัติ กิจกรรมนั้น ๆ

- 3.3 จัดกิจกรรมที่จะช่วยสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในบริษัท

4. ความร่วมมือของพนักงาน

- 4.1 การเน้นข้ามให้พนักงานเข้าใจในแนวคิดที่ว่า การพัฒนาอย่างต่อเนื่องของการ

ทำงาน

4.2 จัดให้มีกิจกรรมที่พนักงานมีส่วนร่วมได้

4.3 กระตุ้นให้พนักงานเกิดความกระตือรือล้นในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

รายละเอียดประเด็นหลัก

1. กิจกรรมที่เป็นทางการ

1.1 สร้างบรรยากาศในการทำงานที่เอื้อให้เกิดการพูดคุยกันอย่างตรงไปตรงมา

ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับตัวผู้ใต้บังคับบัญชา แรงงานสัมพันธ์ไม่ได้หมายความเพียงแค่ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับพนักงานหรือสภาพแรงงานเท่านั้น แต่แรงงานสัมพันธ์ข้างหมายรวมถึงความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา และระหว่างพนักงานในแต่ละหน่วยงานอีกด้วย

สิ่งสำคัญที่สุดก็คือผู้บริหารต้องสร้างความเข้าใจระหว่างพนักงานและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันผ่านทางการสื่อสารสองทางทั้งสองฝ่ายในการที่จะทำให้พนักงานเลือกเห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในการร่วมงานที่ดีกับบริษัท ผู้บริหารระดับสูงจะทำหน้าที่เป็นแม่แบบเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

โดยตัวเราเน้นย้ำในเรื่องการสื่อสารแบบตัวต่อตัว ซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่แค่การแยกจ่ายเอกสารอธิบาย แต่ยังรวมไปถึงการให้ผู้บริหารระดับสูงมีส่วนในการชี้แจงสภาพการณ์ต่าง ๆ ของบริษัท ส่วนหัวหน้าต้องทำการชี้แจงสภาพแวดล้อมในการทำงานต่าง ๆ เป็นประจำ เช่นการประชุมพนักงานเพื่อแจ้งผลการดำเนินการที่ผ่านมา โดยที่กรรมการผู้จัดการเป็นผู้อธิบายเอง ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชานั้น บริษัทฯ สร้างบรรยากาศในการทำงานที่เอื้อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถพูดคุยกับผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่างตรงไปตรงมาโดยการเปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชาได้พูดคุยสื่อสารกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอหรือการจัดสถานที่ทำงานให้เป็นแบบเปิดช่องผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถเข้าถึงตัวผู้บังคับบัญชาได้โดยสะดวก

1.2 การสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและสภาพการณ์ทำงานที่ดีนั้น นับเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารกับผู้บังคับบัญชาเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่เอื้อให้เกิดการสื่อสารอย่างเปิด勃勃ห่วงผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาได้นั้น ผู้บริหารเดิ่งเห็นถึงความสำคัญ ของการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวเชิงบวกและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นรากฐานของการสร้างแรงงานสัมพันธ์อันดี อีกทั้งยังครอบคลุมถึงบทบาท และหน้าที่ของตนในการสื่อสารที่เพียงพอผ่านทางกิจกรรมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1.1 ถ่ายทอดข่าวสารจากบริษัทไปยังหน่วยงานของตน

2.1.2 มอบหมายงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาตามด้วยบุคคลโดยการวิธีการสื่อสาร

2.1.3 เข้าถึงความกังวลและเรื่องต่าง ๆ ของพนักงานโดยวิธีการสังเกตการทำงานในแต่ละวันของพนักงาน

บริษัทระลึกเสมอว่าผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นส่วนสำคัญ ส่วนหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการสื่อสารระหว่างผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาได้ ผู้บริหารจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้วิธีการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ใต้บังคับบัญชา และทำการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยใช้วิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นเครื่องมือ

1.3 สร้างช่องทางในการสื่อสารระหว่างบริษัทกับพนักงาน สิ่งสำคัญในการสร้างช่องทางในการสื่อสารจากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา ก็คือ การส่งผ่านจิตสำนึกในการบริหารจากผู้บริหารระดับสูงไปยังพนักงานโดยตรง

1.3.1 การกำหนดเป้าหมาย ช่วงหมู่ปีงบประมาณ หรือกำหนดเป้าหมายในการผลิตที่ต้องไปให้ถึงเพื่อทำให้พนักงานตระหนักระหวัดเข้าใจถึงปรัชญาในการดำเนินธุรกิจของบริษัท

1.3.2 จัดทำช่องทางในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารระดับสูงกับพนักงาน เช่น การประชุม Bi-Monthly การพนประพุดคุยนอกรอบ เป็นต้น ที่สยามโตโยต้าเราที่มีสหภาพแรงงาน จึงจำเป็นต้องจัดให้มีการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการเป็นระยะ ๆ เพื่อทำการแลกเปลี่ยนความคิดที่จะนำมาซึ่งความเข้าใจอันลึกซึ้งถึงสภาพทางธุรกิจของบริษัท ซึ่งเราเรียกว่า การประชุมโต๊ะกลม โดยจะจัดให้มีการประชุมทุกเดือน

1.4 พัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดการสื่อสารร่วมกันระหว่างพนักงาน ที่สยามโตโยต้าให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นกลุ่ม จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานในบริษัท จะต้องมีกระบวนการในการทำงานที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันดังนั้นเราจึงจัดให้มี

1.4.1 การจัดการประชุม โดยการเลือกเอาหัวข้อใดหัวข้อนั่นมาถกกันโดยหลาຍ ๆ ฝ่าย

1.4.2 ในกรณีของโครงการให้มีตัวแทนจากหลากหลายฝ่ายเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ

2. กิจกรรมด้านทรัพยากรมนุษย์

2.1 จัดให้มีช่องทางในการสื่อสารอาทิตย์เช่นหนังสือเวียน กระดาษข่าวเป็นต้น ฝ่ายทรัพยากรบุคคลของบริษัท จะกำหนดที่เป็นสะพานเชื่อมระหว่างบริษัทกับพนักงานทั้งนี้เพื่อรองรับความต้องการของพนักงานและเข้าใจถึงแนวทางของบริษัทที่มีความสามารถในการสร้างแนวทางในการสื่อสารระหว่างกันได้ดี เช่น

2.1.1 การกระจายข้อมูลข่าวสารผ่านทางหนังสือเวียน กระดาษข่าว และสิ่งพิมพ์ ภายในอื่น ๆ

2.1.2 รายงานการผลิต สภาพการณ์การขาย ณ ปัจจุบัน หรือแนวทางการดำเนินธุรกิจของบริษัทเป็นดังนี้

2.2 ระบบที่ช่วยแก้ไขเรื่องต่างๆที่ไม่สามารถแก้ไขในที่ทำงานได้โดยตรง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องทุกข์หรือความไม่พึงพอใจต่าง ๆ แม้ว่าเรื่องดังกล่าวสามารถแก้ไขได้หากผู้บังคับบัญชาอีกฝ่ายได้มีการพูดคุยกัน แต่บริษัทก็จัดทำระบบและกลไกที่ช่วยในการบรรเทาความเดือดร้อนให้ดีขึ้นไปอีก

2.2.1 กล่องใส่ข้อเสนอแนะหรือสายด่วนเพื่อให้พนักงานสามารถร้องเรียนได้โดยตรงหากเรื่องทุกข์ร้อนใดเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้บังคับบัญชา

2.2.2 ระบบในการร้องทุกข์ที่เป็นมาตรฐาน เพื่อรับเรื่องร้องเรียนบางอย่างที่ไม่อาจแก้ไขได้ในที่ทำงาน

2.3 การสำรวจทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในเรื่องขวัญและกำลังใจของพนักงาน โดยใช้เครื่องชี้วัดทางด้านทรัพยากรบุคคล เครื่องชี้วัดทางด้านทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ ที่ใช้วัดขวัญและกำลังใจของพนักงานของเรา มีดังต่อไปนี้

2.3.1 ช่วงโภมากการทำงานล่วงเวลา- เพื่อสังเกตผลกระทบทางด้านร่างกายอันเนื่องมาจากการทำงานล่วงเวลาที่มากเกินไป

2.3.2 อัตราการลาออก- เพื่อสังเกตถึงความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของพนักงานที่มีต่อบริษัท

2.3.3 อัตราการขาดงาน- เพื่อสังเกตความนุ่มนวลพื้นที่ แรงจูงใจในการทำงาน

2.3.4 จำนวนเรื่องร้องทุกข์และการแก้ไข

2.3.5 จำนวนคำแนะนำ/ กิจกรรมคิวชี

การทำการสำรวจดีอีเป็นเครื่องมือสำคัญในการชี้วัดขวัญและกำลังใจของพนักงานของเราซึ่งจะทำการสำรวจเป็นระยะทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

3. กิจกรรมที่ไม่เป็นทางการ

3.1 ผู้บริหารของบริษัทเข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมเสริมที่ไม่เป็นทางการนอกเหนือจากงานในแต่ละวันถือเป็นช่องทางสำหรับที่จะช่วยเพิ่มช่องทางในการสื่อสารระหว่างพนักงานด้วยกันเองและผู้บริหาร

เราคิดเสมอว่า การสื่อสารถึงความรู้สึกที่แท้จริงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความสัมพันธ์แบบผู้บริหารกับพนักงานในที่ทำงานถูกทิ้งไว้สักระยะแล้วเข้าร่วมในบรรยากาศที่ผ่อนคลายที่ไม่มีความแตกต่างในตำแหน่งหน้าที่มากขึ้นของบริษัทฯ สร้างเสริมมิตรภาพในหมู่พนักงานและปลูกฝัง

ความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันโดยการจัดทำกิจกรรมสันทนาการที่อยู่นอกเหนือชั่วโมงการทำงาน กิจกรรมต่าง ๆ ของบริษัท ชมรมกีฬาและอื่น ๆ ซึ่งปัจจุบันมีถึง 11 ชั่วโมง

การสร้างความสัมพันธ์อันดีในกลุ่มพนักงาน นำมาซึ่งความสัมพันธ์อันดีโดยรวมในหน่วยงานนั้น ๆ ในการจัดกิจกรรมไม่เป็นทางการต่าง ๆ บริษัทดำเนินถึงชุดต่างๆดังต่อไปนี้

ผู้บริหารระดับสูง และ ผู้บังคับบัญชาทุกคนต้องเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการจัดกิจกรรมดังกล่าวและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น

แม้ว่ากิจกรรมไม่เป็นทางการนี้จัดขึ้นเพื่อพนักงาน แต่ทางบริษัทก็ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

3.2 เคราะฟในความสนใจและให้อิสระแก่พนักงานในขั้นการวางแผนและการปฏิบัติ กิจกรรมนั้น ๆ บริษัทจะเลือกอยู่เสมอว่ากิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อตัวพนักงานเอง ดังนั้น ตัวพนักงานจะต้องเป็นฝ่ายวางแผนและเป็นคนดำเนินการกิจกรรมเหล่านี้ เพื่อให้ พนักงานรู้สึกอย่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ และจัดกิจกรรมที่ดึงดูดใจและน่าเข้าร่วม

3.3 จัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในบริษัทวัตถุประสงค์ของ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เพื่อเป็นการเปิดช่องทางให้พนักงานได้สื่อสารกันและเพื่อเป็นการสร้าง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพนักงานของเรา กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ต้องช่วยเสริมสร้างความร่วมมือร่วมใจของพนักงานของเราสำหรับกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเวลาทำงาน ขั้นตอนต่าง ๆ จะต้อง สนับสนุนให้พนักงานอย่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นเนื่องจากอาจเกิดความไม่เต็มใจในการเข้าร่วมเกิดขึ้นได้

ตัวอย่างของกิจกรรมไม่เป็นทางการ

1. กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยคณะกรรมการของบริษัท

◊ แฟมิลี่เดย์

มีการพาครอบครัวพนักงานเดินชมสถานที่ทำงาน มีการจัดงานเลี้ยง กิจกรรมสำหรับเด็กเป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคย และไม่มีการบังคับให้พนักงานต้องเข้าร่วมกิจกรรม

◊ การจัดการแข่งขันกีฬา

มีการจัดการแข่งขันกันระหว่างหน่วยงาน การมีส่วนร่วมไม่จำเป็นจะต้องเป็นการเข้าแข่งขันเสมอ การเชียร์กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าร่วม

◊ กิจกรรม Joint Together หรือ ทักษะร่วมในวันหยุด (ไม่บังคับ เน้นที่การกระตุ้นความคิดริเริ่ม) บริษัททำการออกค่าให้จ่ายให้

4. ความร่วมมือของพนักงาน

4.1 การเน้นข้าให้พนักงานเข้าใจถึงแนวคิดในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของการทำงาน อุตสาหกรรมยานยนต์มีการแข่งขันที่รุนแรงและต่อเนื่อง ดังนั้นการขยายอุปกรณ์ที่มีอยู่กับบริษัท พยายแเพ็งคู่แข่งขัน ดังนั้นการวัดผลการดำเนินงานในแบบトイได้จึงเป็นเครื่องสำคัญ สำหรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือไปจากการทำงานตามมาตรฐาน บริษัทจึงชี้แจงสภาพการของบริษัท ประเด็นในทางธุรกิจตลอดจนสนับสนุนความก้าวหน้าในการแสดงความคิดเห็นเรื่องสำคัญต่าง ๆ แก่พนักงานทุกคนด้วยการสื่อสารอย่างล้วนถ้วนเพื่อที่พนักงานจะได้เกิดความคิดสร้างสรรค์และ ความรู้สึกเป็นเจ้าของในงานที่ทำเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถของพนักงานเอง

4.2 จัดให้มีกิจกรรมที่พนักงานมีส่วนร่วมได้ ความคิดคิๆ ก็ไร้ความหมายหาก พนักงานไม่ได้แสดงความคิดเห็น ๆ อย่างไรก็ตาม ดังนั้นบริษัทดึงเปิดโอกาสพนักงานแสดงความ คิดเห็น มิฉะนั้นแล้วจะไม่เกิดผลประโยชน์ใด ๆ แก่บริษัทเลย

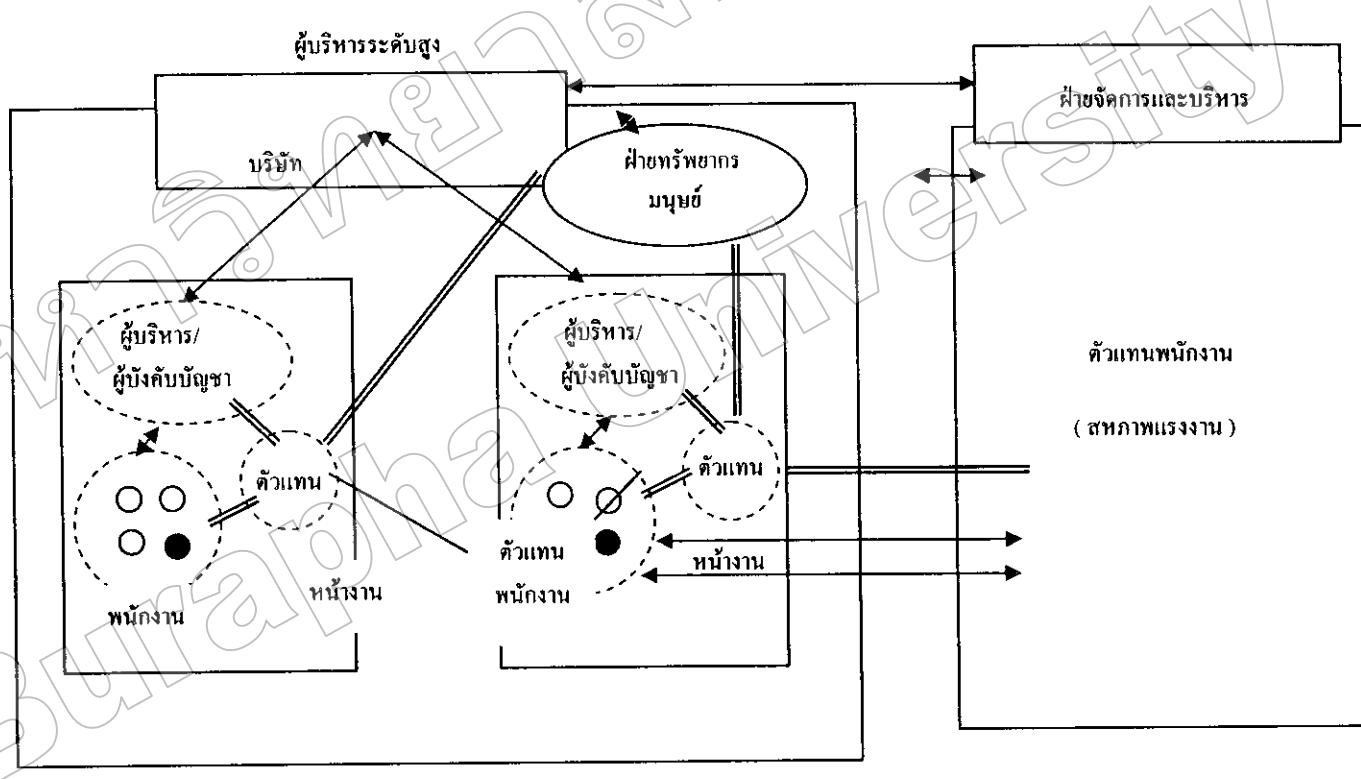
บริษัทดึงเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เพื่อให้กล้าและระบบ ของบริษัททำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารระดับสูงและผู้บังคับบัญชาจะต้องเข้าใจถึง วัตถุประสงค์และความสำคัญให้ตรงกันเสียก่อน (เน้นไปที่ความสำคัญ) และวิจัยสนับสนุนส่งเสริม ให้พนักงานมีส่วนร่วมซึ่งสามารถทำได้โดยวิธีการดังต่อไปนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการจากพนักงาน
2. เปิดโอกาสให้พนักงานได้มีโอกาสในการนำเสนอผลงานการจัดกิจกรรม
3. มีการมอบรางวัลโดยการผู้บริหารระดับสูง และอื่น ๆ

4.3 กระตุ้นให้พนักงานเกิดความกระตือรือล้นในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาของเรายพยายามทำให้พนักงานมีความเข้าใจถึง วัตถุประสงค์และ ความสำคัญของการจัดกิจกรรม แล้วจึงทำการกระตุ้นให้พนักงาน เกิดความร่วมมือร่วมแรงใน กิจกรรมเหล่านี้ บทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมต้องอยู่ที่ตัวพนักงานดังนั้นบทบาทของผู้บริหาร และผู้บังคับบัญชาจึงเป็นเพียงแค่การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมแต่ไม่ใช่มีบทบาทหน้าที่ ในการบังคับควบคุม แม้กระทั่งการดำเนินการกิจกรรมคิวชี ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาเมื่อนำมาที่ให้ คำแนะนำแต่เพียงอย่างเดียว กิจกรรมต้องริเริ่มและดำเนินการโดยพนักงานเท่านั้น

ตัวอย่างกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือของพนักงาน

1. กำหนดหัวข้อในการทำงานเป็นรายบุคคลโดยขึ้นตรงตามนโยบายของบริษัท
เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานตามแต่ละบุคคล โดยขึ้นตรงตามนโยบายของบริษัท
2. ระบบการเสนอแนะ
กำหนดให้มีระบบส่งเสริมการพัฒนาในแต่ละวัน โดยเน้นไปที่การสร้างทัศนคติและการแก้ไขปัญหา
3. กิจกรรมวงล้อคุณภาพ
การแก้ปัญหาเป็นกลุ่มจะช่วยสร้างการทำงานเป็นทีมและเสริมสร้างความร่วมมือและก่อให้เกิดภาวะความเป็นผู้นำ

ภาพที่ 40 แสดงความสัมพันธ์ของการสื่อสาร

ซึ่งหลังจากน้ำหนักการของการบริหารการสื่อสารทั้งหมดมาใช้แล้วสามารถทำให้เป็นตารางเพื่อนำไปปฏิบัติได้ง่ายดังภาพที่ 41 และภาพที่ 42

DMD		STM's Communication Informal Package										ADM. Div.		Prepared			
August 6, 2004																	
Activity		Management Informal Activity				Supervisory Activity				Birthday Activity				Bachelor Teamwork Activity			
Propose		1. Cross Functional Teamwork 2. Clearly Mgt. Role&Response 3. C & C Effectiveness				1. Company expectation 2. Supervisor Role & Response 3. 2 Ways communication				1. Company get feedback directly (C&C). 2. Morale promotion/ Fairness				BE. BA.			
Method		1. Informal (Sport & Activity) 2. Join Discussion Together				1. Lunch & Dinner Talk 2. Group Dynamic (Section)				1. Join Breakfast Together 2. 2 Ways communication.				1. Join Dinner talk 2. Group Relation			
Place		Out-side Company				Company's Canteen/ Out-side				Canteen Manager				Out-side Company			
		Quarterly				2 T./Y. Quarterly 2 T./Y.				Weekly				2 Times/ Year			

STM's Communication Channel

August 29, 2003

Meeting	Committee			Meeting.					Promotion Activity			Operation & Emp Satisfaction			
	1. EC. Meeting.	2. B.M.M. Meeting.	3. Sub-EC. Meeting.	4. Management Meeting.	5. Dept. Meeting.	6. Ass.Lbr. Officer M.	7. Morning Talk	8. Bi-Monthly Meeting	9. Announce. Letter	10. Magazine / News	11.QCC. / Suggestion	12. Attitude Survey	13. Leader M.I. Target M.	14. Emp. Committee	15. Labour Union
Decision Making Objective	Cross Functional & Up-Date Current	Pre-Decision before EC. Approval.	Cooperative Information & Operation Practice	Communication & Cooperation (C & C)	Information from Leader to Each Group	Top Management Inform Company's Information to all Employees.	Horizontal Information by Mass Distribution	Bottom up Activity	Check Feedback all conditions to Top Mgt.	Job's Follow up & Bottom up Issue	Feedback & Response to Basic Need of employees	Cooperative on conditions of Employment			
Class	Monthly	Monthly	Monthly	Monthly	Monthly	Daily	Bi-Monthly	Case by Case	2 Times / Years	Weekly or Monthly	Yearly	Weekly	Monthly	Monthly or Negotiation	
Management	Leader	Leader	Leader					Leader			Leader				
GL. Ex.Ce. DND	○	○	○	Leader				○			○				
ADM. Div.	○	○	○	Sr.Ex.Ce.				○			○				
ADM. Dept.	○	○	○	(GM) Man. ADM. & Fin.	○	Each GM/Div. Leader		○	○	○	○		ADM. Div. Leader	GM/Man. Leader	GM/ADM. Div. Leader
Sr. Off.					○	● Each Dept. Leader		○	○	○	○		ADM. Div. Leader	GM/Man. Leader	GM/ADM. Div. Leader
Asst/ U. Fin.						● Leader in Office		○	○	○	○		● Leader in Factory	○	○
Supervisor								○	○	○	○		Participant	Employee Committee Committee	Labour Union Committee
Operator								○	○	○	○				
DIP. TL.								○	○	○	○				

Effective Date : On September 1, 2003

ภาพที่ 42 แสดงตารางการสื่อสาร แบบเป็นทางการ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors)

ปัจจัยที่ 1 องค์กรที่มุ่งเน้นความสำคัญลูกค้า (Customer-Focused Organization)

ในการบริหารองค์กรต้องมุ่งลูกค้าเป็นหลักโดยให้ลูกค้าเป็นศูนย์กลาง ตั้งแต่กำหนดวัสดุทัศน์นโยบายคุณภาพ พันธะกิจ เนื้องๆ ตลอดจนกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงาน โดยองค์กรมุ่งที่ความสำคัญของลูกค้าเป็นหลัก องค์กรต้องมีการศึกษาถึงความต้องการ และความคาดหวังของลูกค้า เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถทำให้บรรลุตามความพึงพอใจของลูกค้า จากการปฏิบัติงานดังกล่าวในบางครั้งอาจเกิดความขัดแย้งขึ้นในองค์กรหรือเกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานบ้าง ผู้บริหารก็ควรเลือกทางที่ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อลูกค้าเป็นหลัก เมื่อว่ากันในองค์กรอาจต้องขัดแย้งกันบ้าง แต่ท้ายสุดแล้วจะพบว่าองค์กรที่จะอยู่ได้ต้องมาจากการตอบสนองความพึงพอใจและความคาดหวังลูกค้าที่แท้จริง

ปัจจัยที่ 2 ผู้นำที่มุ่งมั่น (Leadership)

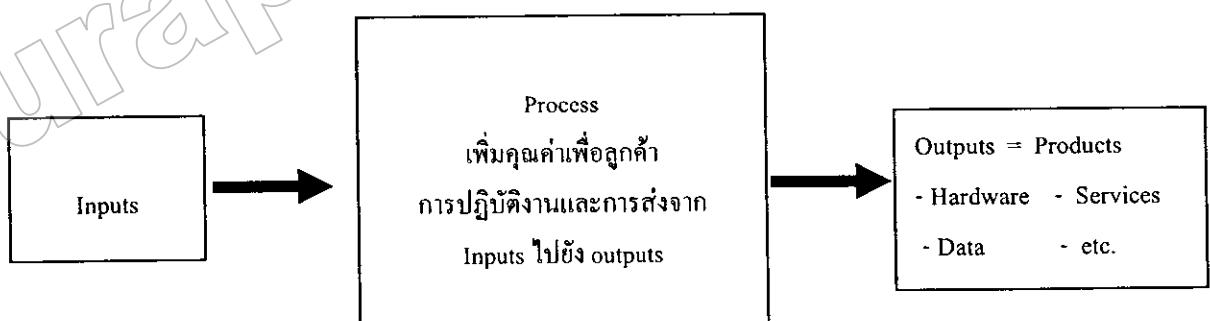
การบริหารคุณภาพในองค์กรที่ดีนี้ จำเป็นต้องอาศัยผู้นำที่มีความมุ่งมั่นในหลักการด้านการบริหารคุณภาพ มีการกำหนดพิธีทางขององค์กร เป้าหมาย โดยเฉพาะการยึดเอาลูกค้าเป็นที่ตั้งแล้วบริการงานโดยนำทรัพยากรในองค์กรร่วมมือกันเพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้กับลูกค้าซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผู้บริหารจำเป็นจะต้องสื่อสารและกระจายลงไปในแต่ละหน่วยงานให้ทุกคนในองค์กรเกิดความเข้าใจ และเกิดความมุ่งมั่นร่วมกันพัฒนาระบบคุณภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังที่ผู้บริหารกำหนดไว้

ปัจจัยที่ 3 การบริหารงานโดยให้พนักงานมีส่วนร่วมผ่านช่องทางการสื่อสาร (Involvement of People)

การสร้างความได้เปรียบนี้อยู่เบื้องหลังที่สำคัญประการหนึ่งคือ ทรัพยากรมนุษย์ซึ่งมีคุณค่าขึ้นจนนับผู้บริหารควรให้ความสำคัญและส่งเสริมพนักงานในการให้พนักงานมีส่วนร่วมด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ร่วมแสดงออกในความรู้ความสามารถร่วมคิดวิเคราะห์ตัดสินใจ เสนอแนะ ซึ่งจะทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกว่าตนเองก็เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนองค์กรให้พัฒนาไปในด้านที่ดีขึ้น แล้วครัวจัตุร ให้การศึกษาแก่พนักงานในการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมในแต่ละหน่วยงาน

ปัจจัยที่ 4 การมองอย่างเป็นกระบวนการ (Process Approach)

ต้องมีการระบุอย่างชัดเจนว่า ใครคือลูกค้าภายใน ใครคือลูกค้าภายนอก และผู้ส่งมอบของแต่ละกระบวนการคือใคร และนำทรัพยากรมาใช้ให้ถูกในแต่ละกระบวนการไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรบุคคลการเงิน เครื่องมือ วิธีการ และวัสดุคุณ

ภาพที่ 43 กระบวนการเพิ่มคุณค่าเพื่อลูกค้า

การเพิ่มทรัพยากรเข้า (Input) เช่น ทรัพยากรมนุษย์ การเงิน เครื่องมือ เทคนิคต่าง ๆ และวิธีการ

ปัจจัยที่ 5 หลักการบริหารเชิงระบบ (System Approach to Management)

เมื่อองค์กรมุ่งการทำงานในแต่ละหน่วยต่าง ๆ อย่างเป็นกระบวนการแล้ว จะพบว่าในระบบการทำงานขององค์กรนั้นประกอบขึ้นจากกระบวนการหลัก ๆ หน่วยงานที่มีความสัมพันธ์และต่อเนื่องซึ่งกันและกัน ในกรณีขององค์กร ไปสู่ชุดมุ่งหมาย และบรรลุยังวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ซึ่งอาจแบ่งเป็นกระบวนการหลัก (Core Processes) และกระบวนการรอง (Support Processes)

กระบวนการหลัก เช่น กระบวนการผลิต กระบวนการส่งมอบผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

กระบวนการรอง เช่น กระบวนการด้านการผลิต อาจประกอบด้วยกระบวนการรองคือกระบวนการวางแผนการผลิต กระบวนการผลิต กระบวนการบำรุงรักษาเครื่องมือในการผลิต เป็นต้น

หากเรามองด้านการบริหารเชิงระบบแล้วจะพบว่าในองค์กรนั้น ๆ ประกอบขึ้นจากหลายระบบงาน ที่พนักงานในทุกองค์กรคือ ระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ระบบการบริหาร การเงินและบัญชี ระบบบริหารสินค้าคงคลัง ฯลฯ และองค์กรสมัยใหม่ซึ่งมีขนาดใหญ่จะมีระบบอื่นเพิ่มขึ้นมา อ即ิ ระบบการตรวจสอบภายใน ระบบบริหารคุณภาพ (เช่น ISO9000, ISO14001) หรืออาจเพิ่มระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ซึ่งแต่ละองค์กรสามารถนำมาตรฐานต่าง ๆ เหล่านี้ มาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับประเภทของกิจการ ในองค์กรของตน ซึ่งการนำหลักการบริหารเชิงระบบมาใช้จะทำให้เรามองระบบต่าง ๆ ออกว่าประกอบขึ้นจากกระบวนการต่าง ๆ อย่างไร บ้าง และมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเพียงไร เพื่อช่วยให้การบริหารทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล และยังสามารถวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหาต่าง ๆ เมื่อเกิดข้อข้อข้องขึ้นในระบบ ได้อย่างถูกต้องขึ้น

ปัจจัยที่ 6 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continual Improvement)

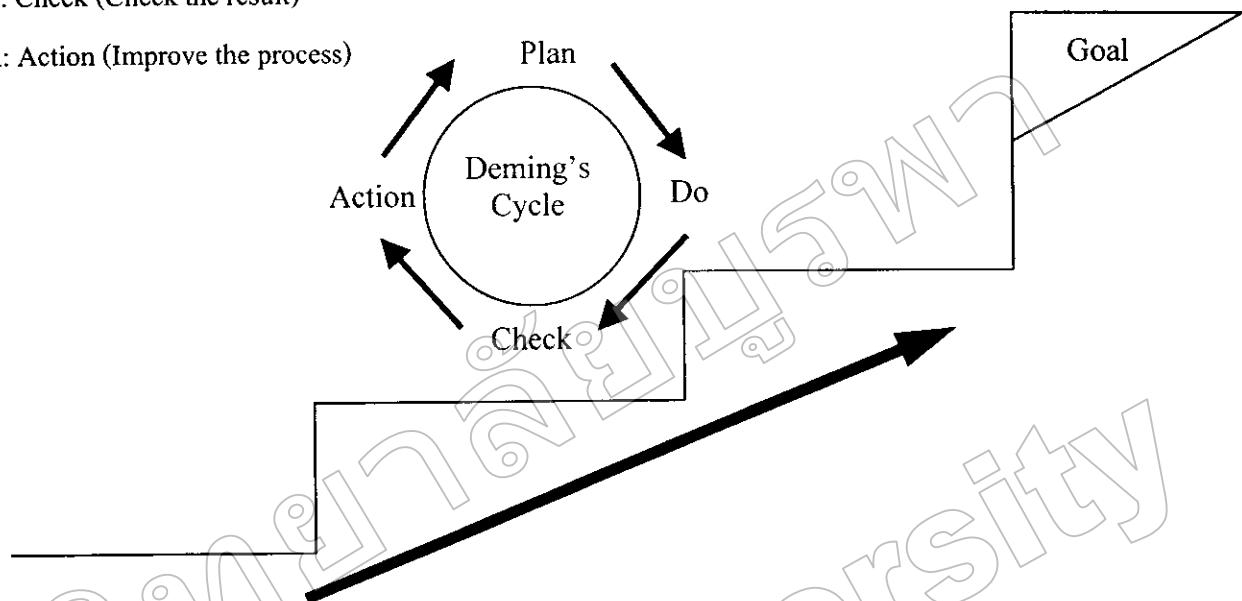
ผู้บริหารควรมีการทบทวนเรื่องของการตรวจสอบภายใน/ภายนอก และมีการตรวจสอบความต้องการ/การป้องกัน การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในด้านประสิทธิผลของระบบการบริหารคุณภาพองค์กรต้องกำหนดเป้าหมายที่จะมุ่งไปให้ถึง โดยมีการเตรียมทรัพยากรและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุชุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยอาศัยการปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่อง

P: Plan

D: Do (Implement the plan)

C: Check (Check the result)

A: Action (Improve the process)

ภาพที่ 44 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

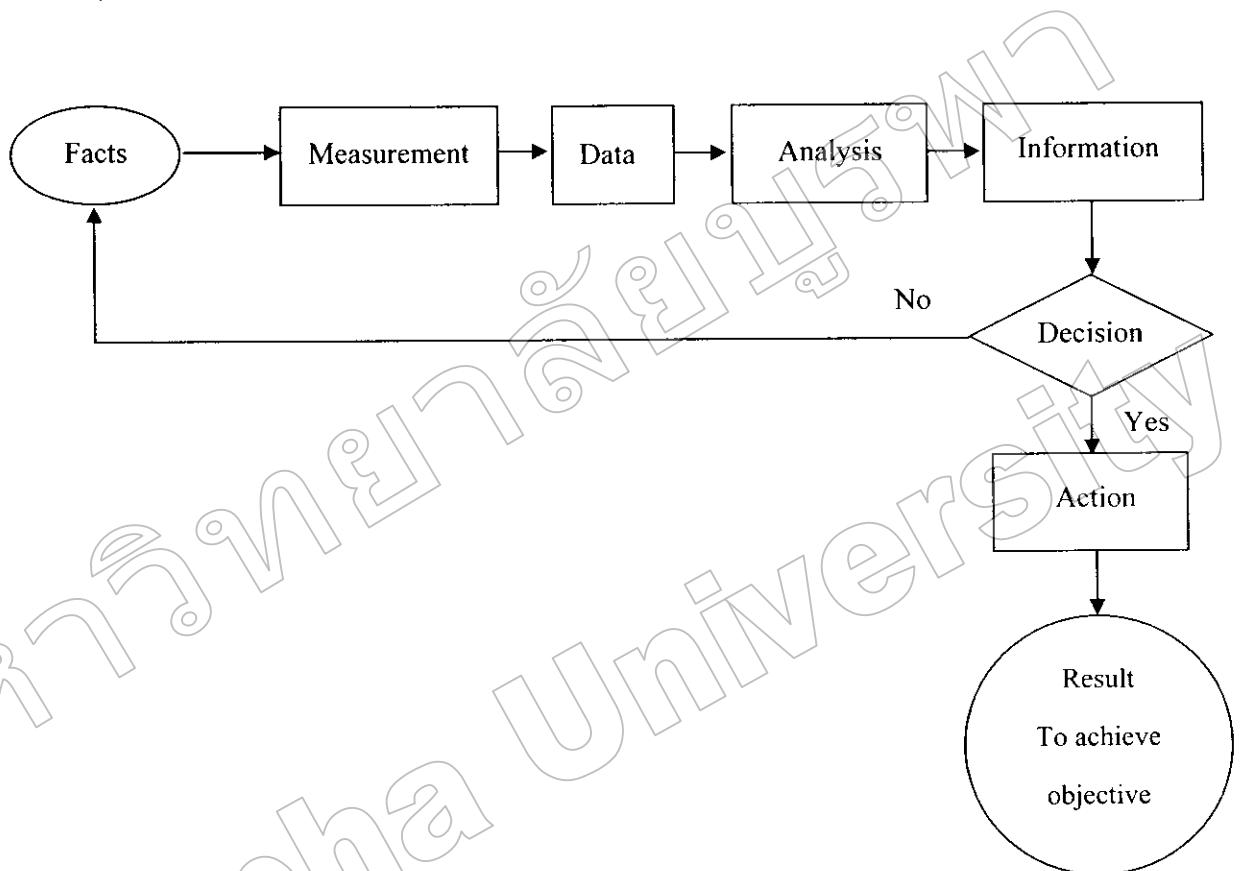
ความจำเป็นที่องค์กรต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเป็นผู้นำในตลาด และเนื่องจากสิ่งแวดล้อมเปลี่ยน ลูกค้าเปลี่ยน เทคโนโลยีเปลี่ยน และที่สำคัญคือแข่งขันของเราก็เปลี่ยน และมักจะเปลี่ยนแปลงในทางที่เห็นอกว่าเราอยู่ที่สมด ขณะนี้ เพื่อให้เราสามารถรักษาตำแหน่งผู้นำ ตลาด และบังคับของลูกค้าเอาไว้ได้ องค์กรจำเป็นต้องหาความต้องการของลูกค้าและตอบสนอง ความต้องการของลูกค้าดังกล่าวให้ได้ หรืออาจมองความต้องการที่เกินกว่าลูกค้าคาดหวังไว้ก็จะ ทำให้เราได้เปรียบคู่แข่งเพิ่มขึ้น ที่สำคัญที่ขาดไม่ได้คือองค์กรต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่องที่จะทำให้ องค์กรอยู่รอดและเหนือกว่าคู่แข่งขันในธุรกิจได้

ปัจจัยที่ 7 การอาศัยข้อเท็จจริงช่วยในการตัดสินใจ (Factual Approach to Decision Making)

กระบวนการบริหาร ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการวางแผน กระบวนการนำเสนอแผนงานไป ปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม กระบวนการตรวจสอบผลการดำเนิน และการวนการแก้ปัญหางานนั้น หากใช้ความรู้สึกของคนเป็นหลักย่อมมีความผิดพลาดคลาดเคลื่อน ໄ้ดีสูง และคาดหวังความ ตั้มทึที่ผล ได้ยาก องค์กรสมัยใหม่ที่อยู่รอดท่ามกลางการแข่งขันที่สูงมากในปัจจุบัน ต้องทำงาน อย่างถูกต้องแม่นยำ รวดเร็ว ลดความคลาดเคลื่อนและความสูญเสียสิ้นเปลืองทรัพยากร ให้น้อย

ที่สุดนี้ จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจริงที่เราเรียกว่าสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information) มาใช้ในเคราะห์เพื่อการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ

การตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยพื้นฐานคือการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ดังนี้ ซึ่งสามารถอธิบายดังกระบวนการการวิเคราะห์ดังนี้

ภาพที่ 45 การตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยที่ 8 การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ส่งมอบ (Mutually Beneficial Supplier Relationships)

องค์กรต้องทำการคัดเลือกผู้ส่งมอบโดยทำการประเมินและควบคุมคุณภาพของผู้ส่งมอบ ให้มีคุณภาพทั้งทางด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เพราะผู้ส่งมอบมีผลต่อเราอย่างมากในการนำวัสดุดิบจากเข้ามาผลิต หากต้นทางไม่ดี ไม่มีคุณภาพ แล้วผลิตภัณฑ์ปลายทางจะดีได้อย่างไร ฉะนั้นองค์กรต้องคัดสรรสู่ส่งมอบที่ดีให้กับองค์กร และองค์กรควรมีการตรวจสอบและประเมินผู้ส่งมอบเป็นระยะเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่ดีให้กับลูกค้า นั่นเอง

กล่าวโดยสรุปคือ หากเราต้องการความสำเร็จเข่นทุกวันนี้เราต้องสร้างความได้เปรียบในการบริหารงานโดยอาศัยปัจจัยทั้ง 8 อย่างโดยจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้เลย

บทสรุป

ไม่ว่าบริษัทสยามโตโยต้าอุตสาหกรรมจำกัด จะเดินทางหรือต้องแบ่งขันกับผู้อื่นหรือไม่ก็ตาม แต่ภาระนั้นที่บริษัทจำเป็นต้องขยายการผลิตและส่งออกไปในต่างประเทศในปัจจุบัน ทำให้ไม่มีทางเลือก บริษัทจำเป็นต้องปรับตัว เพราะความต้องการของผู้บริโภคนี้ความหลากหลายมากขึ้น เปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น ปัจจัยการผลิตและวัสดุดินมีราคาแพงขึ้น ดังนั้นการปรับตัวเพื่อรับรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แค่การปรับตัวเพื่อเพิ่มผลผลิตและความคุณภาพให้ได้ตามความต้องการนั้นต้องอาศัยผู้นำที่มีความสามารถและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงนั้น

QA Network นับเป็นหนึ่งในบรรดาหุ้นส่วนที่มีศักยภาพในการควบคุมการผลิต แต่เครื่องมือดังกล่าวทั้งหลายจะใช้ไม่ได้ผลถ้าไม่มีการสื่อข้อมูลที่ดี ที่ทำให้คนในองค์กรรับทราบและปฏิบัติตามเป้าหมายที่วางไว้

พระองค์นั้นการสื่อสารที่ดีจะเป็นจุดเริ่มต้นของการปรับตัวที่จะนำไปสู่การสร้างประสิทธิภาพในการผลิตและลดความสูญเสียสิ้นเปลืองต่อจากนั้น จึงเป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์กร กระบวนการคิดกล่าวจะเสริมสร้างการเรียนรู้และสร้างทักษะที่จะนำไปสู่การพัฒนาสินค้าของบริษัท และสุดท้ายจะก่อให้เกิดการลงทุนการจ้างงานและเพิ่มผลผลิตเป็นวงจรของการพัฒนาที่ไม่มีวันสิ้นสุด